

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 413/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie	1
---------------	--	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 413/02	Věc C-616/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal correctionnel de Foix - Francie) – trestní řízení proti Mathieumu Blaiseovi a dalším („Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh – Nařízení (ES) č. 1107/2009 – Platnost – Zásada předběžné opatrnosti – Definice pojmu „účinná látka“ – Kumulace účinných látek – Věrohodnost posuzovacího postupu – Přístup veřejnosti k dokumentaci – Testy dlouhodobé toxicity – Pesticidy – Glyphosát“) ...	2
---------------	---	---

2019/C 413/03	Věc C-621/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria - Maďarsko) – Gyula Kiss v. CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 93/13/EHS – Článek 3 odst. 1 – Posouzení zneužívající povahy smluvních ujednání – Článek 4 odst. 2 – Článek 5 – Povinnost sepsat smluvní ujednání jasným a srozumitelným jazykem – Ujednání ukládající placení nákladů na nespecifikované služby“).	3
2019/C 413/04	Věc C-673/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof - Německo) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. Planet49 GmbH („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 95/46/ES – Směrnice 2002/58/ES – Nařízení (EU) 2016/679 – Zpracování osobních údajů a ochrana soukromí v odvětví elektronických komunikací – Soubory cookies – Pojem „souhlas subjektu údajů“ – Prohlášení o souhlasu prostřednictvím předem zaškrtnutého políčka“).	4
2019/C 413/05	Věc C-18/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof - Rakousko) – Eva Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited („Řízení o předběžné otázce – Informační společnost – Volný pohyb služeb – Směrnice 2000/31/ES – Odpovědnost poskytovatelů zprostředkovatelských služeb – Článek 14 odst. 1 a 3 – Poskytovatel hostingových služeb – Možnost po poskytovateli požadovat, aby ukončil protiprávní jednání nebo mu předešel – Článek 18 odst. 1 – Meze osobní, věcné a územní působnosti soudního příkazu – Článek 15 odst. 1 – Neexistence obecné povinnosti ve věci dohledu“).	5
2019/C 413/06	Věc C-42/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof - Německo) – Finanzamt Trier v. Cardpoint GmbH, právní nástupce společnosti Moneybox Deutschland GmbH („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Osvobození od daně – Článek 13 část B písm. d) bod 3 – Operace týkající se plateb – Služby poskytované ze strany společnosti bance, jež souvisí s provozováním bankomatů“).	6
2019/C 413/07	Věc C-70/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State - Nizozemsko) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. A, B, P („Řízení o předběžné otázce – Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Rozhodnutí č. 2/76 – Článek 7 – Rozhodnutí č. 1/80 – Článek 13 – Doložky „standstill“ – Nová omezení – Sejmutí, zpracování a uchování biometrických údajů tureckých státních příslušníků v centrálním rejstříku – Naléhavé důvody obecného zájmu – Předcházení podvodnému zneužití totožnosti a podvodům s dokumenty a boj proti těmto podvodům – Články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie – Právo na respektování soukromého života – Právo na ochranu osobních údajů – Přiměřenost“).	6
2019/C 413/08	Věc C-93/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal in Northern Ireland - Spojené království) – Ermira Bajratarí v. Secretary of State for the Home Department („Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Směrnice 2004/38/ES – Právo pobytu státního příslušníka třetího státu, který je příbuzným v přímé vzestupné linii nezletilých občanů Unie – Článek 7 odst. 1 písm. b) – Podmínka dostatečných prostředků – Prostředky představující příjmy ze zaměstnání vykonávaného bez dokladu o povolení k pobytu a pracovního povolení“).	7
2019/C 413/09	Spojené věci C-152/18 a C-153/18 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. října 2019 – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P) v. Evropská centrální banka, Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Hospodářská a měnová politika – Článek 127 odst. 6 SFEU – Nařízení (EU) č. 1024/2013 – Článek 4 odst. 1 písm. g) – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě – Nařízení (EU) č. 468/2014 – Článek 2 bod 21 písm. c) – Nařízení (EU) č. 575/2013 – Článek 10 – Dohlížená skupina – Instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu“).	8

2019/C 413/10	Věc C-197/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wien - Rakousko) – řízení zahájené Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robertem Prandlem a Gemeinde Zillingdorf („Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 91/676/EHS – Ochrana vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů – Cíl snížit znečištění – Znečištěné vody – Maximální koncentrace dusičnanů ve výši 50 mg/l – Akční programy přijaté členskými státy – Právo jednotlivců na změnu takového programu – Aktivní legitimace v řízeních před vnitrostátními orgány a soudy“)	9
2019/C 413/11	Věc C-208/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu České republiky - Česká republika) – Jana Petruchová v. FIBO Group Holdings Limited („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 17 odst. 1 – Příslušnost u spotřebitelských smluv – Pojem „spotřebitel“ – Fyzická osoba obchodující na mezinárodním devizovém trhu prostřednictvím brokerské společnosti – Nařízení (ES) č. 593/2008 (Řím I) – Směrnice 2004/39/ES – Pojem „neprofesionální klient““)	10
2019/C 413/12	Věc C-260/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Okręgowy w Warszawie - Polsko) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak v. Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, dříve Raiffeisen Bank Polska SA („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Spotřebitelské smlouvy – Zneužívající ujednání – Hypoteční úvěr indexovaný na cizí měnu – Ujednání týkající se určení směnného kurzu měn – Důsledky konstatování zneužívající povahy určitého ujednání – Možnost soudu nahradit zneužívající ujednání obecnými ustanoveními občanského práva – Posouzení zájmu spotřebitele – Další existence smlouvy bez zneužívajících ujednání“)	11
2019/C 413/13	Věc C-267/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București - Rumunsko) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA v. Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA („Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Postup při zadávání veřejných zakázek – Směrnice 2014/24/EU – Článek 57 odst. 4 – Fakultativní důvody pro vyloučení – Vyloučení hospodářského subjektu z účasti v zadávacím řízení – Ukončení dřívější zakázky z důvodu částečného využití subdodavatele – Pojem „závažná nebo trvalá pochybení“ – Rozsah“)	12
2019/C 413/14	Věc C-272/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof - Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG („Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Soudní spolupráce v občanských věcech – Právo rozhodné pro smluvní závazkové vztahy – Vyloučení práva obchodních společností z oblasti působnosti Římské úmluvy a nařízení (ES) č. 593/2008 (Řím I) – Svěřenská smlouva uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem, jejímž jediným cílem je správa podílu na komanditní společnosti“)	13
2019/C 413/15	Věc C-274/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeits- und Sozialgericht Wien - Rakousko) – Mínoo Schuch-Ghannadan v. Medizinische Universität Wien („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Rámcová dohoda o částečném pracovním úvazku – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Méně příznivé zacházení se zaměstnanci na částečný úvazek než se zaměstnanci na plný úvazek, pokud jde o jejich pracovní podmínky – Zákaz – Vnitrostátní právní předpisy stanovící delší maximální dobu trvání pracovních poměrů na dobu určitou pro zaměstnance na částečný úvazek než pro zaměstnance na plný úvazek – Zásada „poměrným dílem“ – Směrnice 2006/54/ES – Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání – Článek 2 odst. 1 písm. b) – Pojem „nepřímá diskriminace na základě pohlaví – Článek 14 odst. 1 písm. c) – Podmínky zaměstnání a pracovní podmínky – Článek 19 – Důkazní břemeno“)	14
2019/C 413/16	Věc C-285/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas - Litva) – řízení zahájené Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija („Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 12 odst. 1 – Časová působnost – Svoboda členských států, pokud jde o volbu způsobu poskytování služeb – Meze – Veřejné zakázky, jež jsou předmětem takzvaného „in-house“ zadávání – „In-house“ transakce – Překrývání veřejné zakázky a „in-house“ transakce“)	15

2019/C 413/17	Věc C-302/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - Belgie) – X v. Belgische Staat („Řízení o předběžné otázce – Přistěhovalecká politika – Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty – Směrnice 2003/109/ES – Podmínky pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta – Článek 5 odst. 1 písm. a) – Stálé, pravidelné a dostatečné příjmy“)	16
2019/C 413/18	Věc C-329/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa - Lotyšsko) – Valsts ieņēmumu dienests v. „Altic“ SIA („Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Pořízení potravin – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Odepření nároku na odpočet – Dodavatel, který by mohl být fiktivní – Podvod v oblasti DPH – Požadavky na určování, zda si byl pořizovatel daně skutečnosti vědom – Nařízení (ES) č. 178/2002 – Povinnost zajistit sledovatelnost potravin a identifikaci dodavatele – Nařízení (ES) č. 852/2004 a (ES) č. 882/2004 – Povinnost registrace provozovatelů potravinářských podniků – Vliv na nárok na odpočet DPH“)	16
2019/C 413/19	Věc C-378/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht - Německo) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen v. Reinhard Westphal („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 – Ochrana finančních zájmů Evropské unie – Článek 3 odst. 1 – Promlčecí lhůta – Nařízení (EHS) č. 3887/92 a nařízení (ES) č. 2419/2001 – Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství – Vrácení neoprávněně vyplacených částek – Uplatnění mírnějšího pravidla o promlčení“)	17
2019/C 413/20	Věc C-632/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État - Belgie) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL v. Institut des Comptes nationaux (ICN) („Řízení o předběžné otázce – Hospodářská a měnová politika – Evropský systém národních a regionálních účtů v Evropské unii – Nařízení (EU) č. 549/2013 – Sektor vládních institucí – Kaptivní finanční instituce – Pojem – Společnost ovládaná vládní institucí, která nabízí domácnostem se středně vysokými nebo nízkými příjmy hypoteční úvěry“)	18
2019/C 413/21	Posudek 1/19: Žádost o posudek podaná Evropským parlamentem na základě čl. 218 odst. 11 SFEU	19
2019/C 413/22	Věc C-522/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 9. července 2019 – DC v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	19
2019/C 413/23	Věc C-523/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 9. července 2019 – ED v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	20
2019/C 413/24	Věc C-527/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 9. července 2019 – HG a IH v. Bankia S.A.	21
2019/C 413/25	Věc C-582/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. července 2019 Holzer y Cia, SA de CV proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 23. května 2019 ve spojených věcech T-3/18 a T-4/18, Holzer y Cia v. EUIPO - Ancco.	22
2019/C 413/26	Věc C-591/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. srpna 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. června 2019 ve věci T- 138/18, De Esteban Alonso v. Komise.	23
2019/C 413/27	Věc C-613/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. srpna 2019 společností Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 6. června 2019 ve věci T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).	23

2019/C 413/28	Věc C-614/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. srpna 2019 společností Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 6. června 2019 ve věci T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	24
2019/C 413/29	Věc C-618/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 16. srpna 2019 – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA v. Regione Campania	24
2019/C 413/30	Věc C-649/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 3. září 2019 – trestní řízení proti IR	25
2019/C 413/31	Věc C-674/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 10. září 2019 – UAB „Skonis ir kvapas“ v. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	26
2019/C 413/32	Věc C-684/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 17. září 2019 – mk advokaten GbR v. MBK Rechtsanwälte GbR	27
2019/C 413/33	Věc C-704/19: Žaloba podaná dne 20. září 2019 – Evropská komise v. Španělské království	27
2019/C 413/34	Věc C-708/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 25. září 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH v. Hauptzollamt Duisburg	28
2019/C 413/35	Věc C-718/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 27. září 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL a Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL v. Conseil des ministres	29
2019/C 413/36	Věc C-724/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Spetsializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 1. října 2019 – trestní řízení proti HP	30
2019/C 413/37	Věc C-735/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) (Litva) dne 7. října 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited v. Finanšu un kapitāla tirgus komisija	31
2019/C 413/38	Věc C-736/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) dne 7. října 2019 – ZS „Plaukti“ v. Lauku atbalsta dienests	32
2019/C 413/39	Věc C-737/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal administratif de Montreuil (Francie) dne 7. října 2019 – Bank of China Limited v. Ministre de l'Action et des Comptes publics	33
2019/C 413/40	Věc C-739/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 7. října 2019 – VK v. An Bord Pleanála	34
2019/C 413/41	Věc C-741/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Paris (Francie) dne 8. října 2019 – Moldavská republika v. Sociétés Komstroy, právní nástupkyně společnosti Energoalians	34
2019/C 413/42	Věc C-745/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 10. října 2019 – PH, OI v. „Eurobank Bulgaria“ AD	35

2019/C 413/43	Věc C-787/19: Žaloba podaná dne 23. října 2019 – Evropská komise v. Rakouská republika	36
2019/C 413/44	Věc C-791/19: Žaloba podaná dne 25. října 2019 – Evropská komise v. Polská republika.	36
Tribunál		
2019/C 413/45	Věc T-586/14 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise („Dumping – Dovoz solárního skla pocházejícího z Číny – Článek 2 odst. 7 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) nařízení (EU) 2016/1036] – Postavení podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství – Pojem „podstatné zkresení výrobních nákladů a finanční situace podniků“ – Daňové zvýhodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)	38
2019/C 413/46	Věci T-755/19 a T-759/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Lucembursko a Fiat Chrysler Finance Europe v. Komise („Státní podpory – Podpora poskytnutá Lucemburskem – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem a ukládá se její navrácení – Daňové rozhodnutí (tax ruling) – Výhoda – Zásada obvyklých tržních podmínek – Selektivita – Předpoklad – Omezení hospodářské soutěže – Navrácení“)	39
2019/C 413/47	Věci T-760/15 a T636/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Nizozemsko a další v. Komise („Státní podpory – Podpora poskytnutá Nizozemskem – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem a ukládá se její navrácení – Daňové rozhodnutí (tax ruling) – Převodní ceny – Výpočet základu daně – Zásada obvyklých tržních podmínek – Výhoda – Referenční systém – Daňová a procesní autonomie členských států“)	40
2019/C 413/48	Věc T-105/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – HSBC Holdings a další v. Komise („Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Odvětví úrokových derivátů denominovaných v eurech – Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP – Manipulace s mezibankovními referenčními sazbami Euribor – Výměna důvěrných informací – Omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu – Jediné a trvající protiprávní jednání – Pokuty – Základní částka – Hodnota tržeb – Článek 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 – Povinnost uvést odůvodnění“)	41
2019/C 413/49	Věc T-217/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019 – FVE Holýšov I a další v. Komise („Státní podpory – Trh s elektřinou z obnovitelných zdrojů – Opatření, která stanoví minimální kupní cenu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie nebo poskytování bonusu výrobcům této elektřiny – Úprava původních opatření – Rozhodnutí prohlašující režim podpory za slučitelný s vnitřním trhem po předběžné fázi zkoumání – Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU – Příjemci podpory a akcionáři příjemců – Legitimní očekávání – Státní prostředky – Pravomoc Komise zkoumat slučitelnost opatření s jinými ustanoveními unijního práva, než jsou ustanovení o státní podpoře“)	42
2019/C 413/50	Věc T-391/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Rumunsko v. Komise („Institucionální právo – Evropská občanská iniciativa – Ochrana národnostních a jazykových menšin – Posílení kulturní a jazykové rozmanitosti – Částečná registrace – Zásada svěřením pravomocí – Neexistence zjevného nedostatku legislativních pravomocí Komise – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 5 odst. 2 SEU – Článek 4 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 211/2011 – Článek 296 SFEU“)	43
2019/C 413/51	Věc T-466/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Printeos a další v. Komise („Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh standardních katalogových a speciálně potlaštěných obálek – Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU – Částečné zrušení z důvodu porušení povinnosti uvést odůvodnění – Pozměňující rozhodnutí – Postup při narovnání – Pokuty – Základní částka – Mimořádná úprava – Horní hranice 10 % celkového obrátu – Článek 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 – Zásada non bis in idem – Právní jistota – Legitimní očekávání – Rovné zacházení – Souběh sankcí – Proporcionalita – Spravedlnost – Přezkum v plné jurisdikci“)	44

2019/C 413/52	Věc T-780/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – US v. ECB („Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Hodnotící zpráva za rok 2016 – Každoroční přezkum platů a prémie – Odmítnutí změnit smlouvu na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)	44
2019/C 413/53	Věc T-13/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Crédit mutuel Arkéa v. EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie Crédit Mutuel – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Rozlišovací způsobilost získaná užíváním – Vedlejší žaloba – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 59 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení 2017/1001“)	45
2019/C 413/54	Věc T-39/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – VF v. ECB („Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Hodnotící zpráva za rok 2016 – Každoroční přezkum platů a prémie – Odmítnutí změnit smlouvu na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Zásada řádné správy“)	46
2019/C 413/55	Věc T-68/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Fränkischer Weinbauverband v. EUIPO – (Tvar elipsovitě láhve) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie – Tvar vyboulené elipsovitě láhve, vpředu a vzadu zploštělé – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001“)	47
2019/C 413/56	Věc T-219/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Piaggio & C. v. EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Mopedy) („Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující moped – Starší (průmyslový) vzor Společenství – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Odlišný celkový dojem – Informovaný uživatel – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 – Konformní výklad článku 6 nařízení č. 6/2002 – Absence použití starší nezapsané vnitrostátní trojrozměrné ochranné známky v zapsaném (průmyslovém) vzoru – Článek 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 – Absence neoprávněného užití díla chráněného autorským právem podle právních předpisů dotyčného členského státu v zapsaném (průmyslovém) vzoru – Článek 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002“)	47
2019/C 413/57	Věc T-255/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – US v. ECB („Veřejná služba – Zaměstnanec ECB – Smlouva na dobu určitou – Rozhodnutí, kterým se odmítá překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)	48
2019/C 413/58	Věc T-356/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Volvo Trademark v. EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie V V-WHEELS – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie, starší národní obrazové ochranné známky a starší nezapsané obrazové ochranné známky VOLVO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Podobnost označení – Článek 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001“)	49
2019/C 413/59	Věc T-458/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019 – Multifit v. EUIPO – real nature („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie real nature – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001“)	49
2019/C 413/60	Věc T-492/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Žadanov v. EUIPO (Scanner Pro) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Scanner Pro – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence rozlišovací způsobilosti získané užíváním – Článek 7 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001“)	50
2019/C 413/61	Věc T-507/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Francie v. Komise („EZZF a EZFRV – Výdaje vyloučené z financování – Výdaje vynaložené Francií v rámci programu speciálně zaměřeného na odlehlost a ostrovní charakter (POSEI) – Nesprávné zaúčtování některých zásilek banánů (rozpočtové roky 2013 až 2016) – Paušální finanční oprava“)	51

2019/C 413/62	Věc T-650/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019 – Reaktor Group v. EUIPO – REAKTOR („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie REAKTOR – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Neexistence popisného charakteru – Rozlišovací způsobilost – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001 – Přímá a konkrétní spojitost s výrobky a službami, na které se vztahuje přihláška ochranné známky“)	52
2019/C 413/63	Věc T-553/16: Usnesení Tribunálu ze dne 20. září 2019 – von Blumenthal a další v. EIB („Veřejná služba – Zaměstnanci EIB – Odměňování – Roční úprava platové stupnice základních platů – Metoda výpočtu – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	52
2019/C 413/64	Věc T-746/17: Usnesení Tribunálu ze dne 24. září 2019 – TrekStor v. EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Zpětvzetí návrhu na zrušení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé – Článek 137 jednacího řádu Tribunálu – Odvratitelné náklady – Článek 139 písm. a) jednacího řádu Tribunálu“)	53
2019/C 413/65	Věc T-748/17 a T 770/17: Usnesení Tribunálu ze dne 24. září 2019 – TrekStor a Beats Electronics v. EUIPO – Beats Electronics a TrekStor (iBeat) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Zpětvzetí návrhu na zrušení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé – Článek 137 jednacího řádu Tribunálu – Odvratitelné náklady – Článek 139 písm. a) jednacího řádu Tribunálu“)	54
2019/C 413/66	Věc T-749/17: Usnesení Tribunálu ze dne 24. září 2019 – TrekStor v. EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Zpětvzetí návrhu na zrušení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé – Článek 137 jednacího řádu Tribunálu – Odvratitelné náklady – Článek 139 písm. a) jednacího řádu Tribunálu“)	55
2019/C 413/67	Věc T-566/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 13. září 2019 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland v. Komise („Návrh na nařízení předběžného opatření – Státní podpora – Prodloužení lhůty – Neexistence právního zájmu“)	56
2019/C 413/68	Věc T-613/19: Žaloba podaná dne 10. září 2019 – ENIL Brussels Office a další v. Komise	56
2019/C 413/69	Věc T-648/19: Žaloba podaná dne 26. září 2019 – Nike European Operations Netherlands a Converse Netherlands v. Komise	57
2019/C 413/70	Věc T-663/19: Žaloba podaná dne 30. září 2019 – Hasbro v. EUIPO - Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)	58
2019/C 413/71	Věc T-693/19: Žaloba podaná dne 9. října 2019 – Kerry Luxembourg v. EUIPO - Ornu (KERRYMAID)	59
2019/C 413/72	Věc T-696/19: Žaloba podaná dne 14. října 2019 – Teva Pharmaceutical Industries v. EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)	60
2019/C 413/73	Věc T-696/19: Žaloba podaná dne 14. října 2019 – Teva Pharmaceutical Industries v. EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)	61
2019/C 413/74	Věc T-705/19: Žaloba podaná dne 15. října 2019 – GV v. Komise	61
2019/C 413/75	Věc T-707/19: Žaloba podaná dne 16. října 2019 – FF&GB v. EUIPO (ONE-OFF)	62

2019/C 413/76	Věc T-709/19: Žaloba podaná dne 21. října 2019 – GW v. Účetní dvůr	63
2019/C 413/77	Věc T-720/19: Žaloba podaná dne 18. října 2019 – Ashworth v. Parlament	64
2019/C 413/78	Věc T-675/18: Usnesení Tribunálu ze dne 20. září 2019 – Trifolio-M a další v. EFSA	66
2019/C 413/79	Věc T-287/19: Usnesení Tribunálu ze dne 24. září 2019 – BigBen Interactive v. EUIPO – natcon7 (nacon)	66
2019/C 413/80	Věc T-494/19: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. září 2019 – CupoNation v. EUIPO (Cyber Monday)	66

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 413/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 406, 2.12.2019.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Úř. věst. C 383, 11.11.2019.

Úř. věst. C 372, 4.11.2019.

Úř. věst. C 363, 28.10.2019.

Úř. věst. C 357, 21.10.2019.

Úř. věst. C 348, 14.10.2019.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal correctionnel de Foix - Francie) – trestní řízení proti Mathieumu Blaiseovi a dalším

(Věc C-616/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh – Nařízení (ES) č. 1107/2009 – Platnost – Zásada předběžné opatrnosti – Definice pojmu „účinná látka“ – Kumulace účinných látek – Věrohodnost posuzovacího postupu – Přístup veřejnosti k dokumentaci – Testy dlouhodobé toxicity – Pesticidy – Glyphosát“)

(2019/C 413/02)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal correctionnel de Foix

Účastníci původního trestního řízení

Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

za účasti: Espace Émeraude

Výrok

Přezkum předběžných otázek neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria - Maďarsko) – Gyula Kiss v. CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

(Věc C-621/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 93/13/EHS – Článek 3 odst. 1 – Posouzení zneužívající povahy smluvních ujednání – Článek 4 odst. 2 – Článek 5 – Povinnost sepsat smluvní ujednání jasným a srozumitelným jazykem – Ujednání ukládající placení nákladů na nespecifikované služby“)

(2019/C 413/03)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gyula Kiss

Žalovaní: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 2 a článek 5 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládány v tom smyslu, že požadavek, aby bylo smluvní ujednání sepsáno jasným a srozumitelným jazykem, nevyžaduje, aby taková smluvní ujednání, která nebyla sjednána individuálně, obsažená ve smlouvě o spotřebitelském úvěru, jako jsou ta, o která se jedná v původním řízení, jež přesně stanoví výši poplatků za správu a provize za uvolnění úvěru, které platí spotřebitel, způsob jejich výpočtu a jejich splatnost, upřesňovala rovněž všechny služby poskytované jako protiplnění za dotyčné částky.
- 2) Článek 3 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že takové smluvní ujednání, o jaké se jedná v původním řízení, týkající se poplatků za správu úvěrové smlouvy, které neumožňuje jednoznačně určit konkrétní služby poskytované jako protiplnění, v zásadě nezpůsobuje v rozporu s požadavkem poctivosti významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, které vyplývají z dané smlouvy, v neprospěch spotřebitele.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof - Německo) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. Planet49 GmbH

(Věc C-673/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 95/46/ES – Směrnice 2002/58/ES – Nařízení (EU) 2016/679 – Zpracování osobních údajů a ochrana soukromí v odvětví elektronických komunikací – Soubory cookies – Pojem „souhlas subjektu údajů“ – Prohlášení o souhlasu prostřednictvím předem zaškrtnutého políčka“)

(2019/C 413/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Žalovaná: Planet49 GmbH

Výrok

- 1) Článek 2 písm. f) a čl. 5 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, ve spojení s čl. 2 písm. h) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, jakož i čl. 4 bodem 11 a čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), musí být vykládány v tom smyslu, že souhlas uvedený v těchto ustanoveních není právoplatně udělen, pokud je ukládání informací nebo přístup k již uloženým informacím v koncovém zařízení uživatele internetových stránek prostřednictvím souborů cookies povoleno předem zaškrtnutým políčkem, jehož zaškrtnutí musí tento uživatel k odmítnutí svého souhlasu zrušit.
- 2) Článek 2 písm. f) a čl. 5 odst. 3 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, ve spojení s čl. 2 písm. h) směrnice 95/46, jakož i čl. 4 bodem 11 a čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení 2016/679, nelze vykládat odlišně v závislosti na tom, zda informace uložené nebo prohlížené v koncovém zařízení uživatele internetových stránek jsou nebo nejsou osobními údaji ve smyslu směrnice 95/46 a nařízení 2016/679.
- 3) Článek 5 odst. 3 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, musí být vykládán v tom smyslu, že informace, které musí poskytovatel služeb poskytnout uživateli internetových stránek, zahrnují dobu funkčnosti souborů cookies, jakož i možnost, aby k těmto souborům cookies měly přístup třetí osoby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Oberster Gerichtshof - Rakousko) – Eva Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited**

(Věc C-18/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Informační společnost – Volný pohyb služeb – Směrnice 2000/31/ES – Odpovědnost poskytovatelů prostředkovatelských služeb – Článek 14 odst. 1 a 3 – Poskytovatel hostingových služeb – Možnost po poskytovateli požadovat, aby ukončil protiprávní jednání nebo mu předešel – Článek 18 odst. 1 – Meze osobní, věcné a územní působnosti soudního příkazu – Článek 15 odst. 1 – Neexistence obecné povinnosti ve věci dohledu“)

(2019/C 413/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Eva Glawischnig-Piesczek

Žalovaná: Facebook Ireland Limited

Výrok

Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) a zejména její čl. 15 odst. 1 je nutno vykládat v tom smyslu, že nebrání tomu, aby soud členského státu mohl:

- uložit poskytovateli hostingu povinnost odstranit informace, které ukládá a které mají stejný obsah jako informace, která byla dříve prohlášena za protiprávní, nebo k nim zablokovat přístup bez ohledu na to, kdo požádal o ukládání těchto informací;
- uložit poskytovateli hostingu povinnost odstranit informace, které ukládá a které mají rovnocenný obsah jako informace, která byla dříve prohlášena za protiprávní, nebo k nim zablokovat přístup, pokud se povinnosti dohledu a vyhledávání informací, kterých se týká takový soudní příkaz, omezují na informace, z nichž plyne sdělení, jehož obsah se oproti sdělení, které bylo prohlášeno za protiprávní a obsahuje údaje vymezené v soudním příkazu, v podstatě nezměnil, a pokud rozdíl ve formulaci tohoto rovnocenného obsahu v porovnání s formulací informace, jež byla dříve prohlášena za protiprávní, nejsou takové povahy, aby byl poskytovatel hostingu nucen tento obsah samostatně posoudit, a
- uložit poskytovateli hostingu povinnost odstranit informace, kterých se týká soudní příkaz, nebo k nim na celosvětové úrovni zablokovat přístup podle relevantního mezinárodního práva.

(1) Úř. věst. C 104, 19.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof - Německo) – Finanzamt Trier v. Cardpoint GmbH, právní nástupce společnosti Moneybox Deutschland GmbH

(Věc C-42/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Osvobození od daně – Článek 13 část B písm. d) bod 3 – Operace týkající se plateb – Služby poskytované ze strany společnosti bance, jež souvisí s provozováním bankomatů“)

(2019/C 413/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Trier

Žalovaná: Cardpoint GmbH, právní nástupce společnosti Moneybox Deutschland GmbH

Výrok

Článek 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že operace týkající se plateb osvobozená od daně z přidané hodnoty, na kterou se vztahuje toto ustanovení, nezahrnuje služby poskytované bance provozující bankomaty, jež spočívají v uvedení těchto bankomatů do provozu a zajišťování jejich chodu, ve vkládání peněz do těchto bankomatů, v instalaci hardwaru a softwaru do těchto bankomatů za účelem čtení údajů z bankovních karet, v předání žádosti o schválení výběru hotovosti bance, která vydala použitou bankovní kartu, ve vydání požadované hotovosti a v zaznamenání výběrových transakcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State - Nizozemsko) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. A, B, P

(Věc C-70/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Rozhodnutí č. 2/76 – Článek 7 – Rozhodnutí č. 1/80 – Článek 13 – Doložky „standstill“ – Nová omezení – Sejmnutí, zpracování a uchování biometrických údajů tureckých státních příslušníků v centrálním rejstříku – Naléhavé důvody obecného zájmu – Předcházení podvodnému zneužití totožnosti a podvodům s dokumenty a boj proti těmto podvodům – Články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie – Právo na respektování soukromého života – Právo na ochranu osobních údajů – Přiměřenost“)

(2019/C 413/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Žalovaní: A, B, P

Výrok

Článek 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 přijatého Radou přidružení, která byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, podepsanou v Ankaře dne 12. září 1963 Tureckou republikou na straně jedné a členskými státy Evropského hospodářského společenství (EHS) a Společenství na straně druhé, uzavřenou, schválenou a potvrzenou rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963, musí být vykládán v tom smyslu, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která podmiňuje vydání povolení k přechodnému pobytu státním příslušníkům třetích zemí, včetně tureckých státních příslušníků, sejmutím, zaznamenáním a uchováváním jejich biometrických údajů v centrálním rejstříku, představuje „nové omezení“ ve smyslu tohoto ustanovení. Takové omezení je však odůvodněno cílem předcházet podvodnému zneužití totožnosti a podvodům s dokumenty a bojovat proti těmto podvodům.

(¹) Úř. věst. C 161, 7.5.2018..

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal in Northern Ireland - Spojené království) – Ermira Bajratari v. Secretary of State for the Home Department

(Věc C-93/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Směrnice 2004/38/ES – Právo pobytu státního příslušníka třetího státu, který je příbuzným v přímé vzestupné linii nezletilých občanů Unie – Článek 7 odst. 1 písm. b) – Podmínka dostatečných prostředků – Prostředky představující příjmy ze zaměstnání vykonávaného bez dokladu o povolení k pobytu a pracovního povolení“)

(2019/C 413/08)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal in Northern Ireland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ermira Bajratari

Žalovaný: Secretary of State for the Home Department

za účasti: Aire Centre

Výrok

Článek 7 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že nezletilý občan Unie má dostatečné prostředky, aby se během svého pobytu nestal nepřiměřenou zátěží pro systém sociální pomoci hostitelského členského státu, i když tyto prostředky pocházejí z příjmů ze zaměstnání vykonávaného nezákonně jeho otcem, státním příslušníkem třetího státu, jenž v tomto členském státě není držitelem dokladu o povolení k pobytu a pracovního povolení.

(¹) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. října 2019 – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P) v. Evropská centrální banka, Evropská komise

(Spojené věci C-152/18 a C-153/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská a měnová politika – Článek 127 odst. 6 SFEU – Nařízení (EU) č. 1024/2013 – Článek 4 odst. 1 písm. g) – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě – Nařízení (EU) č. 468/2014 – Článek 2 bod 21 písm. c) – Nařízení (EU) č. 575/2013 – Článek 10 – Dohlížená skupina – Instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu“)

(2019/C 413/09)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

(Věc C-152/18 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Crédit mutuel Arkéa (zástupce: H. Savoie, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (ECB) (zástupci: K. Lackhoff, R. Bax a C. Olivier, zmocněnci, ve spolupráci s P. Honorém, advokátem), Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik a A. Steiblytė, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující další účastnice řízení: Confédération nationale du Crédit mutuel (zástupci: M. Grégoire a C. De Jonghe, advokáti)

(Věc C-153/18 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Crédit mutuel Arkéa (zástupce: H. Savoie, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (zástupci: K. Lackhoff, R. Bax a C. Olivier, zmocněnci, ve spolupráci s P. Honorém, advokátem), Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik a A. Steiblytė, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující další účastnice řízení: Confédération nationale du Crédit mutuel (zástupci: C. De Jonghe a M. Grégoire, advokáti)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Crédit mutuel Arkéa se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wien - Rakousko) – řízení zahájené Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robertem Prandlem a Gemeinde Zillingdorf

(Věc C-197/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 91/676/EHS – Ochrana vod před znečištěním dusičnanů ze zemědělských zdrojů – Cíl snížit znečištění – Znečištěné vody – Maximální koncentrace dusičnanů ve výši 50 mg/l – Akční programy přijaté členskými státy – Právo jednotlivců na změnu takového programu – Aktivní legitimace v řízeních před vnitrostátními orgány a soudy“)

(2019/C 413/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci původního řízení

Žalobci: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl a Gemeinde Zillingdorf

za účasti: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, dříve Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Výrok

Článek 288 SFEU, jakož i čl. 5 odst. 4 a 5 a příloha I oddíl A bod 2 směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnanů ze zemědělských zdrojů musí být vykládány v tom smyslu, že pod podmínkou, že vnášení sloučenin dusíku zemědělského původu významně přispívá ke znečištění podzemních vod, takové fyzické a právnické osoby, jako jsou žalobci v původním řízení, musí mít možnost požadovat od příslušných vnitrostátních orgánů změnu stávajícího akčního programu nebo přijetí dodatečných nebo účinnějších opatření stanovených v čl. 5 odst. 5 této směrnice, pokud koncentrace dusičnanů v podzemních vodách překračuje nebo při neexistenci těchto opatření může překročit 50 mg/l v jednom nebo několika měřicích místech ve smyslu čl. 5 odst. 6 uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 268, 30.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu České republiky - Česká republika) – Jana Petruchová v. FIBO Group Holdings Limited

(Věc C-208/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 17 odst. 1 – Příslušnost u spotřebitelských smluv – Pojem „spotřebitel“ – Fyzická osoba obchodující na mezinárodním devizovém trhu prostřednictvím brokerské společnosti – Nařízení (ES) č. 593/2008 (Řím I) – Směrnice 2004/39/ES – Pojem „neprofesionální klient““)

(2019/C 413/11)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastnice původního řízení

Dovolatelka: Jana Petruchová

Další účastnice řízení o dovolání: FIBO Group Holdings Limited

Výrok

Článek 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že fyzická osoba, která na základě takové smlouvy, jako je rozdílová smlouva uzavřená s brokerskou společností, provádí prostřednictvím této společnosti transakce na mezinárodním devizovém trhu FOREX (Foreign Exchange), musí být kvalifikována jako „spotřebitel“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud uzavření této smlouvy nespadá do profesionální nebo podnikatelské činnosti této osoby, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. Faktory, jako je hodnota transakcí prováděných na základě takových smluv, jako jsou rozdílové smlouvy, velikost rizika finančních ztrát spojeného s uzavíráním takových smluv, případné znalosti a odbornost této osoby v oblasti finančních nástrojů nebo její aktivní jednání v rámci takových transakcí, jsou jako takové pro účely této kvalifikace v zásadě nerozhodné a skutečnost, že se článek 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) nevztahuje na finanční nástroje nebo že je tato osoba „neprofesionálním klientem“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS, v zásadě nemá jako taková na tuto kvalifikaci vliv.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 11.6.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Okręgowy w Warszawie - Polsko) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak v. Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, dříve Raiffeisen Bank Polska SA

(Věc C-260/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Spotřebitelské smlouvy – Zneužívající ujednání – Hypoteční úvěr indexovaný na cizí měnu – Ujednání týkající se určení směnného kurzu měn – Důsledky konstatování zneužívající povahy určitého ujednání – Možnost soudu nahradit zneužívající ujednání obecnými ustanoveními občanského práva – Posouzení zájmu spotřebitele – Další existence smlouvy bez zneužívajících ujednání“)

(2019/C 413/12)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Žalovaná: Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, dříve Raiffeisen Bank Polska SA

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní soud – poté, co konstatoval, že některá ujednání úvěrové smlouvy indexované na cizí měnu a úročené sazbou přímo navázanou na mezibankovní sazbu dotyčné měny mají zneužívající povahu – měl v souladu s vnitrostátním právem za to, že tato smlouva nemůže bez těchto ujednání nadále existovat z důvodu, že by jejich zrušení mělo za následek změnu povahy hlavního předmětu uvedené smlouvy.
- 2) Článek 6 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že zaprvé důsledky pro postavení spotřebitele způsobené neplatností celé smlouvy, jak jsou vymezeny v rozsudku ze dne 30. dubna 2014, Kásler a Káslerne Rábai (C 26/13, EU:C:2014:282), musí být posuzovány s ohledem na okolnosti existující nebo předvídatelné v okamžiku vzniku sporu, a že je zadruhé pro účely tohoto posouzení určující vůle, kterou spotřebitel v tomto ohledu projevil.
- 3) Článek 6 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby byly mezery ve smlouvě, jež vznikly zrušením jejích zneužívajících ujednání, překonány pouze na základě vnitrostátních ustanovení obecné povahy, která stanoví, že právní jednání má kromě účinků, jež jsou v něm vyjádřeny, rovněž účinky, jež mimo jiné vyplývají ze zásady spravedlnosti nebo zvyklostí, a která nejsou ustanoveními dispozitivními ani ustanoveními použitelnými v případě dohody smluvních stran.
- 4) Článek 6 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že brání zachování zneužívajících ujednání obsažených ve smlouvě, pokud by jejich zrušení vedlo k neplatnosti této smlouvy a pokud má soud za to, že by tato neplatnost měla pro spotřebitele nepříznivé důsledky, nedal-li spotřebitel k jejich zachování souhlas.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 23.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București - Rumunsko) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA v. Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

(Věc C-267/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Postup při zadávání veřejných zakázek – Směrnice 2014/24/EU – Článek 57 odst. 4 – Fakultativní důvody pro vyloučení – Vyloučení hospodářského subjektu z účasti v zadávacím řízení – Ukončení dřívější zakázky z důvodu částečného využití subdodavatele – Pojem „závažná nebo trvalá pochybení“ – Rozsah“)

(2019/C 413/13)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobce: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Žalovaná: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Výrok

Článek 57 odst. 4 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že využití subdodávky pro část prací hospodářským subjektem v rámci dřívější veřejné zakázky, o němž bylo rozhodnuto bez souhlasu veřejného zadavatele a které vedlo k ukončení této veřejné zakázky, představuje závažné nebo trvalé pochybení při plnění zásadního požadavku týkajícího se uvedené veřejné zakázky ve smyslu uvedeného ustanovení, a může tudíž odůvodnit vyloučení tohoto hospodářského subjektu z účasti v pozdějším zadávacím řízení, pokud veřejný zadavatel, který organizuje toto pozdější zadávací řízení, poté, co sám posoudí důvěryhodnost a spolehlivost hospodářského subjektu, na který míří ukončení dřívější veřejné zakázky, dospěje k závěru, že takové využití subdodávky má za následek narušení vztahu důvěry s dotčeným hospodářským subjektem. Před rozhodnutím o takovém vyloučení však veřejný zadavatel musí v souladu s čl. 57 odst. 6 této směrnice ve spojení s bodem 102 odůvodnění uvedené směrnice ponechat tomuto hospodářskému subjektu možnost představit nápravná opatření, která přijal v návaznosti na ukončení dřívější veřejné zakázky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 16.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof - Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Věc C-272/18) (*)

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Soudní spolupráce v občanských věcech – Právo rozhodné pro smluvní závazkové vztahy – Vyloučení práva obchodních společností z oblasti působnosti Římské úmluvy a nařízení (ES) č. 593/2008 (Řím I) – Svěřenská smlouva uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem, jejímž jediným cílem je správa podílu na komanditní společnosti“)

(2019/C 413/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Verein für Konsumenteninformation

Žalovaná: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 2 písm. e) Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, a čl. 1 odst. 2 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) musí být vykládány v tom smyslu, že z oblasti působnosti této úmluvy a tohoto nařízení nejsou vyloučeny takové smluvní závazkové vztahy, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, které vyplývají ze svěřenské smlouvy, jejímž předmětem je správa podílu na komanditní společnosti.
- 2) Článek 5 odst. 4 písm. b) Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy a čl. 6 odst. 4 písm. a) nařízení č. 593/2008 musí být vykládány v tom smyslu, že pod vyluku uvedenou v těchto ustanoveních nespadá svěřenská smlouva, podle níž mají být služby spotřebiteli poskytnuty v zemi, v níž má obvyklé bydliště, na dálku z jiné země.
- 3) Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že ujednání v takové svěřenské smlouvě o správě podílu na komanditní společnosti, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která byla uzavřena mezi obchodníkem a spotřebitelem, jež nebylo sjednáno individuálně a na jehož základě je rozhodným právem právo členského státu, v němž má tato komanditní společnost sídlo, je ve smyslu zmíněného ustanovení zneužívající, pokud tohoto spotřebitele uvádí v omyl tím, že u něj vyvolává dojem, že se na smlouvu použije pouze právo tohoto členského státu, aniž ho informuje, že se na něj na základě čl. 5 odst. 2 Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy a čl. 6 odst. 2 nařízení č. 593/2008 vztahuje i ochrana, kterou mu zajišťují imperativní ustanovení vnitrostátního práva, které by bylo rozhodné v případě neexistence tohoto ujednání.

(*) Úř. věst. C 221, 25.6.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeits- und Sozialgericht Wien - Rakousko) – Minoos Schuch-Ghannadan v. Medizinische Universität Wien

(Věc C-274/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Rámcová dohoda o částečném pracovním úvazku – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Méně příznivé zacházení se zaměstnanci na částečný úvazek než se zaměstnanci na plný úvazek, pokud jde o jejich pracovní podmínky – Zákaz – Vnitrostátní právní předpisy stanovící delší maximální dobu trvání pracovních poměrů na dobu určitou pro zaměstnance na částečný úvazek než pro zaměstnance na plný úvazek – Zásada „poměrným dílem“ – Směrnice 2006/54/ES – Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání – Článek 2 odst. 1 písm. b) – Pojem „nepřímá diskriminace na základě pohlaví“ – Článek 14 odst. 1 písm. c) – Podmínky zaměstnání a pracovní podmínky – Článek 19 – Důkazní břemeno“)

(2019/C 413/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Minoos Schuch-Ghannadan

Žalovaná: Medizinische Universität Wien

Výrok

- 1) Ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o částečném pracovním úvazku uzavřené dne 6. června 1997, která je přílohou směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou, na něž se vztahuje, delší maximální dobu trvání pracovních poměrů pro zaměstnance na částečný úvazek než pro srovnatelné zaměstnance na plný úvazek, ledaže by takové rozdílné zacházení bylo ospravedlněno objektivními důvody a bylo přiměřené ve vztahu k uvedeným důvodům, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. Ustanovení 4 bod 2 rámcové dohody o částečném pracovním úvazku musí být vykládáno v tom smyslu, že zásada „poměrným dílem“, která je v uvedeném ustanovení stanovena, se na takovou právní úpravu nepoužije.
- 2) Článek 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou, na něž se vztahuje, delší maximální dobu trvání pracovních poměrů pro zaměstnance na částečný úvazek než pro srovnatelné zaměstnance na plný úvazek, je-li prokázáno, že se tato právní úprava negativně dotýká podstatně většího procentního podílu pracovníků ženského pohlaví než pracovníků mužského pohlaví, a pokud uvedená právní úprava není objektivně odůvodněna legitimním cílem nebo pokud prostředky k dosažení uvedeného cíle nejsou přiměřené a nezbytné. Článek 19 odst. 1 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení nevyžaduje od účastníka řízení, který se cítí takovou diskriminací poškozen, aby za účelem prokázání skutečností nasvědčujících diskriminaci předložil konkrétní statistické údaje nebo skutečnosti, které jsou zaměřeny na zaměstnance, kterých se týká dotčená vnitrostátní právní úprava, jestliže tento účastník k těmto statistickým údajům či skutečnostem nemá přístup či k nim má přístup pouze obtížně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas - Litva) – řízení zahájené Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(Věc C-285/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 12 odst. 1 – Časová působnost – Svoboda členských států, pokud jde o volbu způsobu poskytování služeb – Meze – Veřejné zakázky, jež jsou předmětem takzvaného „in-house“ zadávání – „In-house“ transakce – Překrývání veřejné zakázky a „in-house“ transakce“)

(2019/C 413/16)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

za účasti: UAB „Irgita“, UAB „Kauno švara“

Výrok

- 1) Taková situace, jako je situace dotčená v původním řízení, kdy veřejný zadavatel zadal veřejnou zakázku právnické osobě, kterou ovládá obdobně, jako ovládá vlastní organizační složky, v rámci postupu, který byl zahájen, když byla směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ještě platná, a vedl k uzavření smlouvy po zrušení této směrnice, tj. po 18. dubnu 2016, spadá do působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18, pokud zadavatel definitivně rozhodl o otázce, zda je povinen zajistit před zadáním veřejné zakázky soutěž mezi hospodářskými subjekty, po tomto datu.
- 2) Článek 12 odst. 1 směrnice 2014/24 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátnímu pravidlu, kterým členský stát podmiňuje uzavření „in-house“ transakcí, zejména podmínce, že zadání veřejné zakázky neumožňuje zaručit kvalitu poskytovaných služeb, jejich dostupnost nebo kontinuitu, pokud volba konkrétního způsobu poskytování služeb provedená ve stadiu, které předchází stadiu zadání veřejné zakázky, respektuje zásady rovného zacházení, zákazu diskriminace, vzájemného uznávání, proporcionality a transparentnosti.
- 3) Článek 12 odst. 1 směrnice 2014/24 musí být ve světle zásady transparentnosti vykládán v tom smyslu, že podmínky, které členské státy vyžadují pro uzavření „in-house“ transakcí, musí být stanoveny prostřednictvím konkrétní a jednoznačné pozitivní právní úpravy veřejných zakázek, která musí být dostatečně dostupná a jejíž použití musí být dostatečně předvídatelné, aby se předešlo jakémukoli riziku svévole, což musí v projednávaném případě ověřit předkládající soud.
- 4) Uzavření „in-house“ transakce, která splňuje podmínky stanovené v čl. 12 odst. 1 písm. a) až c) směrnice 2014/24, není samo o sobě v souladu s unijním právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - Belgie) – X v. Belgische Staat

(Věc C-302/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Přistěhovalecká politika – Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty – Směrnice 2003/109/ES – Podmínky pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta – Článek 5 odst. 1 písm. a) – Stálé, pravidelné a dostatečné příjmy“)

(2019/C 413/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok

Článek 5 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „příjmy“ uvedený v tomto ustanovení nezahrnuje pouze „vlastní příjmy“ žadatele o právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, ale může zahrnovat i příjmy poskytnuté tomuto žadateli třetí osobou, jsou-li s ohledem na individuální situaci dotyčného žadatele považovány za stálé, pravidelné a dostatečné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa - Lotyšsko) – Valsts ieņēmumu dienests v. „Altic“ SIA

(Věc C-329/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Pořízení potravin – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Odepření nároku na odpočet – Dodavatel, který by mohl být fiktivní – Podvod v oblasti DPH – Požadavky na určování, zda si byl pořizovatel dané skutečnosti vědom – Nařízení (ES) č. 178/2002 – Povinnost zajistit sledovatelnost potravin a identifikaci dodavatele – Nařízení (ES) č. 852/2004 a (ES) č. 882/2004 – Povinnost registrace provozovatelů potravinářských podniků – Vliv na nárok na odpočet DPH“)

(2019/C 413/18)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Valsts ieņēmumu dienests

Odpůrkyně: „Altis“ SIA

Výrok

- 1) Článek 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby osobě povinné k dani, která je zapojena do potravinového řetězce, byl nárok na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) zaplacené na vstupu odepřen z pouhého důvodu – pakliže by byl náležitě prokázán, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu – že tato osoba nedodržela povinnosti, které se týkají identifikace jejích dodavatelů pro účely zajištění sledovatelnosti potravin a které jí ukládá čl. 18 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin. Nedodržení těchto povinností však může představovat jednu ze skutečností, které mohou společně a shodným způsobem naznačovat, že osoba povinná k dani věděla nebo měla vědět, že se účastní plnění, které je součástí podvodu v oblasti DPH, což přísluší posoudit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 168 písm. a) směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2010/45, musí být vykládán tom smyslu, že neověří-li osoba povinná k dani zapojená do potravinového řetězce registraci svých dodavatelů u příslušných orgánů v souladu s čl. 6 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin a čl. 31 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, není tato skutečnost relevantní pro určení, zda osoba povinná k dani věděla nebo měla vědět, že se účastní plnění, které je součástí podvodu v oblasti DPH.

(¹) Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht - Německo) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen v. Reinhard Westphal

(Věc C-378/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 – Ochrana finančních zájmů Evropské unie – Článek 3 odst. 1 – Promlčecí lhůta – Nařízení (EHS) č. 3887/92 a nařízení (ES) č. 2419/2001 – Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství – Vrácení neoprávněně vyplacených částek – Uplatnění mírnějšího pravidla o promlčení“)

(2019/C 413/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Žalovaný: Reinhard Westphal

Výrok

Článek 49 odst. 6 nařízení Komise (ES) č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92, ve znění nařízení Komise (ES) č. 118/2004 ze dne 23. ledna 2004, musí být vykládán v tom smyslu, že začátek běhu promlčecí lhůty, kterou stanoví, se určuje podle čl. 3 odst. 1 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství a v případě pokračujících nebo opakovaných nesrovnalostí odpovídá dni, ke kterému nesrovnalost skončila.

(¹) Úř. věst. C 301, 27.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État - Belgique) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL v. Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Věc C-632/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Hospodářská a měnová politika – Evropský systém národních a regionálních účtů v Evropské unii – Nařízení (EU) č. 549/2013 – Sektor vládních institucí – Kaptivní finanční instituce – Pojem – Společnost ovládaná vládní institucí, která nabízí domácnostem se středně vysokými nebo nízkými příjmy hypoteční úvěry“)

(2019/C 413/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Žalovaný: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Výrok

- 1) Ustanovení přílohy A nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii musí být vykládána v tom smyslu, že za účelem zjištění, zda samostatná institucionální jednotka ovládaná vládní institucí spadá do sektoru vládních institucí ve smyslu revidovaného evropského systému národních účtů zavedeného tímto nařízením, má-li charakteristiky kaptivní finanční instituce, je nutné zkoumat, zda se při výkonu své činnosti vystavuje hospodářskému riziku.

- 2) Takovou institucionální jednotku, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, jejíž míra nezávislosti na vládní instituci je omezena vnitrostátním právním předpisem, podle kterého tato institucionální jednotka nemá úplnou kontrolu nad správou svých aktiv a závazků, jelikož tato vládní instituce vykonává kontrolu nad jejími aktivy a nese část rizika souvisejícího s jejími závazky, lze kvalifikovat jako „kaptivní finanční instituci“ ve smyslu přílohy A bodů 2.21 až 2.23 nařízení č. 549/2013, pokud může vnitrostátní soud vyložit způsoby kontroly stanovené v tomto vnitrostátním právním předpisu v tom smyslu, že dotčená institucionální jednotka nemůže v jejich důsledku jednat nezávisle na uvedené vládní instituci, jelikož tato instituce stanoví podmínky, za kterých je tato jednotka povinna postupovat, přičemž nemá možnost je z vlastní iniciativy podstatným způsobem změnit.

(¹) Úř. věst. C 4, 7.1.2018.

Žádost o posudek podaná Evropským parlamentem na základě čl. 218 odst. 11 SFEU

(Posudek 1/19)

(2019/C 413/21)

Jednací jazyk: všechny úřední jazyky

Žadatel

Evropský parlament (zástupci: D. Warin, O. Hrstková Šolcová, A. Neergaard, zmocněnci)

Otázky položené Soudnímu dvoru

- Jsou čl. 82 odst. 2 a čl. 84 SFEU vhodnými právními základy pro akt Rady o uzavření Istanbulské úmluvy jménem Unie, nebo musí být základem pro tento akt čl. 78 odst. 2, čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 SFEU, a je nutné nebo možné rozdělit rozhodnutí o podpisu a uzavření úmluvy na dvě rozhodnutí v důsledku této volby právního základu?
- Je uzavření Istanbulské úmluvy ze strany Unie podle čl. 218 odst. 6 SFEU v souladu se Smlouvami v situaci, kdy mezi všemi členskými státy neexistuje vzájemná dohoda na tom, že souhlasí, že budou výše uvedenou dohodou vázány?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 9. července 2019 – DC v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Věc C-522/19)

(2019/C 413/22)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Účastníci původního řízení

Žalobce: DC

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, rozhodnutí Tribunal Supremo v rozsudcích 44 a 49 ze dne 23. ledna 2019, že ve smlouvách o hypotéčním úvěru uzavřených se spotřebiteli je jednoznačně zneužívající ujednání, které nebylo individuálně sjednáno a které stanoví, že veškeré náklady související se založením hypotéčního úvěru musí nést dlužník, přičemž jednotlivé náklady, na které se vztahuje uvedené zneužívající ujednání, jež bylo prohlášeno za neplatné, jsou rozděleny mezi bankovní subjekt, který toto ujednání používá, a spotřebitele, jenž je dlužníkem, s cílem omezit vrácení neoprávněně zaplacených částek na základě vnitrostátních právních předpisů, v souladu s unijním právem, směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, výklad Tribunal Supremo ujednání, které bylo prohlášeno za neplatné z důvodu jeho zneužívajícího charakteru, v tom smyslu, že doplní toto ujednání v případě, že zrušení tohoto ujednání a účinky z něj vyplývající nemají vliv na další existenci úvěrové smlouvy zajištěné hypotékou, v souladu s unijním právem, směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

- 2) Rovněž lze mít s ohledem na článek 394 LEC (občanský soudní řád), který stanoví zásadu, že náklady řízení nese neúspěšný účastník řízení, za to, že pokud je zneužívající ujednání týkající se nákladů prohlášeno za neplatné, avšak účinky této neplatnosti se omezí na výše uvedené rozdělení nákladů, znamená to porušení zásad efektivitivy a nezávaznosti vyplývajících z práva Evropské unie v případě, že se žalobě vyhoví částečně, a lze mít za to, že to vede k opačnému odrazujícímu účinku, v důsledku čehož nejsou chráněny oprávněné zájmy spotřebitelů?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 9. července 2019 – ED v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Věc C-523/19)

(2019/C 413/23)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Účastníci původního řízení

Žalobce: ED

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, rozhodnutí Tribunal Supremo v rozsudcích 44 a 49 ze dne 23. ledna 2019, že ve smlouvách o hypotéčním úvěru uzavřených se spotřebiteli je jednoznačně zneužívající ujednání, které nebylo individuálně sjednáno a které stanoví, že veškeré náklady související se založením hypotéčního úvěru musí nést dlužník, přičemž jednotlivé náklady, na které se vztahuje uvedené zneužívající ujednání, jež bylo prohlášeno za neplatné, jsou rozděleny mezi bankovní subjekt, který toto ujednání používá, a spotřebitele, jenž je dlužníkem, s cílem omezit vrácení neoprávněně zaplacených částek na základě vnitrostátních právních předpisů, v souladu s unijním právem, směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, výklad Tribunal Supremo ujednání, které bylo prohlášeno za neplatné z důvodu jeho zneužívajícího charakteru, v tom smyslu, že doplní toto ujednání v případě, že zrušení tohoto ujednání a účinky z něj vyplývající nemají vliv na další existenci úvěrové smlouvy zajištěné hypotékou, v souladu s unijním právem, směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

- 2) Rovněž lze mít s ohledem na článek 394 LEC, který stanoví zásadu, že náklady řízení nese neúspěšný účastník řízení, za to, že pokud je zneužívající ujednání týkající se nákladů prohlášeno za neplatné, avšak účinky této neplatnosti se omezí na výše uvedené rozdělení nákladů, znamená to porušení zásad efektivity a nezávaznosti vyplývajících z práva Evropské unie v případě, že se žalobě vyhoví částečně, a lze mít za to, že to vede k opačnému odrazujícímu účinku, v důsledku čehož nejsou chráněny oprávněné zájmy spotřebitelů?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 9. července 2019 – HG a IH v. Bankia S.A.

(Věc C-527/19)

(2019/C 413/24)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Účastníci původního řízení

Žalobci: HG a IH

Žalovaná: Bankia S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, rozhodnutí Tribunal Supremo v rozsudcích 44 a 49 ze dne 23. ledna 2019, že ve smlouvách o hypotéčním úvěru uzavřených se spotřebiteli ⁽¹⁾ je jednoznačně zneužívající ujednání, které nebylo individuálně sjednáno a které stanoví, že veškeré náklady související se založením hypotéčního úvěru musí nést dlužník, přičemž jednotlivé náklady, na které se vztahuje uvedené zneužívající ujednání, jež bylo prohlášeno za neplatné, jsou rozděleny mezi bankovní subjekt, který toto ujednání používá, a spotřebitele, jenž je dlužníkem, s cílem omezit vrácení neoprávněně zaplacených částek na základě vnitrostátních právních předpisů, v souladu s unijním právem, směrnici Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, výklad Tribunal Supremo ujednání, které bylo prohlášeno za neplatné z důvodu jeho zneužívajícího charakteru, v tom smyslu, že doplní toto ujednání v případě, že zrušení tohoto ujednání a účinky z něj vyplývající nemají vliv na další existenci úvěrové smlouvy zajištěné hypotékou, v souladu s unijním právem, směrnici Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

- 2) Rovněž lze mít s ohledem na článek 394 LEC (občanský soudní řád), který stanoví zásadu, že náklady řízení nese neúspěšný účastník řízení, za to, že pokud je zneužívající ujednání týkající se nákladů prohlášeno za neplatné, avšak účinky této neplatnosti se omezí na výše uvedené rozdělení nákladů, znamená to porušení zásad efektivity a nezávaznosti vyplývajících z práva Evropské unie v případě, že se žalobě vyhová částečně, a lze mít za to, že to vede k opačnému odrazujícímu účinku, v důsledku čehož nejsou chráněny oprávněné zájmy spotřebitelů?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. července 2019 Holzer y Cia, SA de CV proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 23. května 2019 ve spojených věcech T-3/18 a T-4/18, Holzer y Cia v. EUIPO - Ancco

(Věc C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Holzer y Cia, SA de CV (zástupce: N.A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Ancco, Inc.

Usnesením ze dne 22. října 2019 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek se neuznává přijatelným a že společnost Holzer y Cia, SA de CV ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. srpna 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. června 2019 ve věci T- 138/18, De Esteban Alonso v. Komise

(Věc C-591/19 P)

(2019/C 413/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: B. Mongin a J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Další účastník řízení: Fernando De Esteban Alonso

Návrhová žádání

- zrušit rozsudek ze dne 11. června 2019 (T-138/18);
- zamítnout žalobu podanou v prvním stupni;
- uložit F. De Estebanovi Alonsovi náhradu všech nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku, vycházejícím z nesprávné právní kvalifikace skutkových okolností s ohledem na článek 4 rozhodnutí Komise č. 1999/396, Komise tvrdí, že Tribunál neměl mít za to, že má být F. De Esteban „postaven na roveň“ osobám, jejichž jména byla uvedena ve zprávě OLAF francouzským orgánům ze dne 19. března 2003 nebo přinejmenším osobně zapojen do skutkových okolností, ačkoliv dotčená osoba nespadala ani do jedné z těchto kategorií.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního výkladu čl. 9 odst. 4 nařízení č. 1073/1999, podle kterého musí orgány ze zprávy OLAF vyvodit „důsledky, zejména disciplinární nebo právní“. Komise má za to, že toto ustanovení nemůže být *a contrario* vykládáno tak, že omezuje diskreční pravomoc, kterou disponuje na obranu zájmů Unie, a zejména ne tak, že jí brání uplatnit občanskoprávní nárok v trestním řízení a podat stížnost k vnitrostátním orgánům, jestliže to považuje za vhodné s ohledem na informace, kterými disponuje, a to i ve fázi před přijetím případné zprávy OLAF.

Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku, podaným podpůrně, Komise uvádí, že Tribunál neměl vyhovět žalobě na náhradu škody, protože chyběla příčinná souvislost. Tribunál se neprávem odchýlil od své judikatury, podle které neexistuje dostatečně přímá příčinná souvislost mezi předáním informací ze strany OLAF vnitrostátním orgánům a údajně utrpěnou újmu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. srpna 2019 společností Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 6. června 2019 ve věci T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-613/19 P)

(2019/C 413/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (zástupce: C. Klawitter, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Autec AG

Usnesením ze dne 24. října 2019 Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a že navrhovatelka ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. srpna 2019 společností Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 6. června 2019 ve věci T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-614/19 P)

(2019/C 413/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (zástupce: C. Klawitter, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) Autec AG.

Usnesením ze dne 24. října 2019 Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a že navrhovatelka ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 16. srpna 2019 – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA v. Regione Campania

(Věc C-618/19)

(2019/C 413/29)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA

Žalovaný: Regione Campania

Předběžná otázka

Brání právo [Evropské unie], a zvláště zásady svobodného poskytování služeb a maximální otevřenosti hospodářské soutěži v rámci zadávání veřejných zakázek, takovému vnitrostátnímu právnímu pravidlu, jako je čl. 1 odst. 121 zákona regionu Kampánie č. 16 ze dne 7. srpna 2014, které umožňuje přímé zadání veřejné zakázky na služby týkající se správy daně z motorových vozidel v regionu Kampánie ve prospěch ACI bez veřejné soutěže?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 3. září 2019 – trestní řízení proti IR

(Věc C-649/19)

(2019/C 413/30)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Účastník původního trestního řízení

IR

Předběžné otázky

Platí práva obviněného podle článku 4 (zejména právo podle čl. 4 odst. 3), čl. 6 odst. 2 a čl. 7 odst. 1 směrnice 2012/13⁽¹⁾ pro obviněného, který byl zatčen na základě evropského zatýkacího rozkazu?

V případě kladné odpovědi: Musí být článek 8 rámcového rozhodnutí 2002/584 vykládán v tom smyslu, že připouští změnu v obsahu evropského zatýkacího rozkazu oproti formuláři uvedenému v příloze, zejména vložení nového textu do tohoto formuláře, který se týká práv vyžádané osoby vůči justičním orgánům vystavujícího členského státu napadnout vnitrostátní zatýkací rozkaz a evropský zatýkací rozkaz?

V případě záporné odpovědi na druhou otázku: Je v souladu s bodem 12 odůvodnění, s čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, článkem 4, čl. 6 odst. 2 a čl. 7 odst. 1 směrnice 2012/13/EU, jakož i s články 6 a 47 Listiny, jestliže je evropský zatýkací rozkaz vydán přesně podle formuláře uvedeného v příloze (tedy bez poučení vyžádané osoby o jejích právech, která může uplatnit u vystavujícího justičního orgánu) a vystavující justiční orgán tuto osobu neprodleně poté, co se dozví o jejím zadržení, poučí o jejích právech a zašle jí příslušné dokumenty?

V případě, že neexistuje jiný právní prostředek k zaručení práv osoby zadržené na základě evropského zatýkacího rozkazu podle článku 4, zejména práva podle čl. 4 odst. 3, čl. 6 odst. 2 a čl. 7 odst. 1 směrnice 2012/13/EU, je pak rámcové rozhodnutí 2002/584 platné?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. 2012, L 142, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 10. září 2019 – UAB „Skonis ir kvapas“ v. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Věc C-674/19)

(2019/C 413/31)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: UAB „Skonis ir kvapas“

Odpůrce: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 2 odst. 2 směrnice Rady 2011/64/EU ⁽¹⁾ ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků vykládán v tom smyslu, že tabák do vodní dýmky, jako je tabák posuzovaný v projednávané věci (tj. obsahující tabák (do 24 %), cukrový sirup, glycerin, aromata a konzervační látku), má být pro účely použití tohoto ustanovení považován za „skládající se [...] částečně z jiných látek než z tabáku“?
- 2) Má být čl. 5 odst. 1 směrnice 2011/64/EU, a to i v případech, ve kterých je třeba jej vykládat ve spojení s čl. 2 odst. 2 této směrnice, vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy tabák obsažený ve směsi určené ke kouření – v tomto případě tabák do vodní dýmky (sporný výrobek v posuzovaném případě) – splňuje kritéria uvedená v čl. 5 odst. 1 směrnice 2011/64/EU, je třeba celou směs považovat za tabák ke kouření bez ohledu na jiné látky, které jsou v ní obsaženy?
- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku, má být čl. 2 odst. 2 nebo čl. 5 odst. 1 směrnice 2011/64/EU vykládán v tom smyslu, že se za tabák ke kouření pro účely použití této směrnice považuje celý sporný výrobek, jako je výrobek ve věci v původním řízení, vyrobený smícháním jemně řezaného tabáku s jinými tekutými a obvykle jemnými látkami (cukrový sirup, glycerin, aromata a konzervační látka)?
- 4) V případě záporné odpovědi na druhou otázku a kladné odpovědi na první a třetí otázku: je třeba ustanovení čísla 2 403 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽²⁾ ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, prováděcího nařízení Komise (EU) č. 927/2012 ze dne 9. října 2012, prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1001/2013 ze dne 4. října 2013 a prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1101/2014 ze dne 16. října 2014, vykládat v tom smyslu, že takové součásti, jako je 1) cukrový sirup 2) aromata nebo 3) glycerin, nejsou považovány za „tabákové náhražky“?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 176, s. 24.

⁽²⁾ Úř. věst. 1987, L 256, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 17. září 2019 –
mk advokaten GbR v. MBK Rechtsanwälte GbR**

(Věc C-684/19)

(2019/C 413/32)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: mk advokaten GbR

Odpůrkyně: MBK Rechtsanwälte GbR

Předběžná otázka

Využívá třetí osoba, která je uvedena v zápisu zveřejněném na internetové stránce, který obsahuje označení totožné s ochrannou známkou, tuto známku ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice ⁽¹⁾, pokud tento zápis sama neumístila, avšak převzal jej provozovatel internetové stránky z jiného zápisu, který umístila třetí osoba způsobem porušující ochrannou známku?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

Žaloba podaná dne 20. září 2019 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-704/19)

(2019/C 413/33)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a P. Němečková, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání

- Určit, že Španělské království tím, že ve stanovených lhůtách nepřijalo veškerá opatření nezbytná k navrácení od hlavního příjemce, společnosti Telecom Castilla-La Mancha S.A., státní podpory prohlášené za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem v článku 1 rozhodnutí Komise (EU) 2016/1385 ze dne 1. října 2014 o státní podpoře SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09) poskytnuté orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech autonomní oblasti Kastilie-La Mancha ⁽¹⁾, a tím, že nepotvrdilo zrušení všech plateb uvedené podpory a neoznámilo Komisi ve stanovené lhůtě opatření přijatá za účelem vyhovění danému rozhodnutí, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 288 čtvrtého odstavce SFEU, a z článků 3 a 4 uvedeného rozhodnutí; a

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Hlavní důvody a argumenty

Španělské království nevyhovělo dotčenému rozhodnutí ve lhůtách stanovených ve čl. 4 odst. 2 a 3 daného rozhodnutí.

Španělské království dosud nedosáhlo navrácení celé částky podpory od hlavního příjemce, tedy společnosti Telecom Castilla-La Mancha, S.A. Španělské království nepotvrdilo, zda přestalo vyplácet podporu po přijetí rozhodnutí. Neexistence navrácení v plném rozsahu částek podpory udělené společnosti Telecom CLM a neexistence dostačujících důkazů o zrušení všech dalších plateb představuje porušení povinnosti Španělského království podle článku 3 rozhodnutí.

Navíc, Španělské království Komisi ve stanovené lhůtě neoznámilo požadované informace týkající se výkonu rozhodnutí, jak požaduje jeho čl. 4 odst. 3 a 4.

(¹) Úř. věst. 2016, L 222, s. 52

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 25. září 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH v. Hauptzollamt Duisburg

(Věc C-708/19)

(2019/C 413/34)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Von Aschenbach & Voss GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Duisburg

Předběžné otázky

1. Je čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/271 ze dne 16. února 2017, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 925/2009 na dovoz některých hliníkových fólií pocházejících z Čínské lidové republiky (¹) rozšiřuje na dovoz některých mírně upravených hliníkových fólií - prováděcí nařízení 2017/271 - neplatný, neboť porušuje čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (²) - nařízení 2016/1036, tím že toto ustanovení rozšířilo antidumpingové clo, které bylo zavedeno podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2384 ze dne 17. prosince 2015 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých hliníkových fólií pocházejících z Čínské lidové republiky a o zastavení řízení týkajícího

se dovozu některých hliníkových fólií pocházejících z Brazílie na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady ⁽¹⁾ (ES) č. 1225/2009 - prováděcí nařízení 2015/2384 - na hliníkové fólie pro domácnost, také na konvertované hliníkové fólie a stanoví osvobození konvertované hliníkové fólie od antidumpingového cla pouze za podmínek čl. 1 odst. 4 prováděcího nařízení 2017/271?

2. Je čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení 2017/271 neplatný, protože se Komise při vydání prováděcího nařízení 2017/271 dopustila zjevně nesprávného posouzení, neboť její domněnka, že 80 % posuzovaného zboží je mírně upravené zboží, nebyla dostatečně odůvodněná?
3. Je čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení 2017/271 neplatný, protože se Komise při vydání prováděcího nařízení 2017/271 dopustila zjevně nesprávného posouzení, neboť neprověřila konečné užití dovážené hliníkových fólií do EU?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2017, L 40, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. 2016, L 176, s. 21.

⁽³⁾ Úř. věst. 2015, L 332, s. 63.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 27. září 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL a Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL v. Conseil des ministres

(Věc C-718/19)

(2019/C 413/35)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL a Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Odpůrkyně: Conseil des ministres

Předběžné otázky

- 1) Musí být unijní právo a zvláště články 20 a 21 Smlouvy o fungování Evropské unie a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která uplatňuje na občany Unie a jejich rodinné příslušníky obdobná ustanovení, jako jsou ta, která jsou ve vztahu ke státním příslušníkům třetích států provedením čl. 7 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, konkrétně ustanovení, která umožňují přinutit občana Unie nebo jeho rodinného příslušníka podřídit se preventivním opatřením pro předcházení nebezpečí skrývání se v průběhu (prodloužené) lhůty, která jim byla poskytnuta k opuštění území v návaznosti na vydání rozhodnutí o ukončení pobytu z důvodu veřejného pořádku?

- 2) Musí být unijní právo a zvláště články 20 a 21 Smlouvy o fungování Evropské unie a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která uplatňuje na občany Unie a jejich rodinné příslušníky, kteří neuposlechli rozhodnutí o ukončení pobytu vydané z důvodu veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti, totéž ustanovení, jako je ustanovení, které se vztahuje na státní příslušníky třetích států ve stejné situaci, co se týče maximální doby zadržení za účelem vyhoštění, konkrétně doby osmi měsíců?

(¹) Úř. věst. 2004, L 158, s. 77.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Spetsializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 1. října 2019 – trestní řízení proti HP

(Věc C-724/19)

(2019/C 413/36)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Spetsializiran nakazatelen sad

Účastník původního trestního řízení

HP

Předběžné otázky

Je v souladu s čl. 2 písm. c) bodem i) směrnice 2014/41 (¹), jakož i se zásadou rovnocennosti vnitrostátní právní ustanovení (§ 5 odst. 1 bod 1 Zakon za Evropeyskata zapoved za razsledvane [zákon o evropském vyšetřovacím příkazu]), podle něhož v přípravné fázi trestního řízení je státní zástupce orgánem příslušným pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu týkajícího se předání provozních a místních údajů v souvislosti s telekomunikačním provozem, zatímco ve stejných vnitrostátních situacích je k tomuto příslušný soudce?

Nahrazuje uznání takového evropského vyšetřovacího příkazu příslušným orgánem vykonávajícím státu (státní zástupce nebo vyšetřující soudce) soudní příkaz, který je nezbytný podle vnitrostátního práva vydávajícího státu?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) (Litva) dne 7. října 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited v. Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Věc C-735/19)

(2019/C 413/37)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně v prvním stupni a navrhovatelka v kasačním řízení: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Žalovaná v prvním stupni a navrhovatelka v kasačním řízení: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Předběžné otázky

1. Je vnitrostátní právní úprava, podle které se cena akcie pro účely povinné nabídky zpětného odkupu vypočítá jako podíl čistých aktiv cílové společnosti (včetně nekontrolních – menšinových – podílů) počtem vydaných akcií, v rozporu se správným uplatněním článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (!)?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku, tedy že čistá aktiva cílové společnosti nemají zahrnovat nekontrolní či menšinové podíly, lze za jasně určenou ve smyslu čl. 5 odst. 4 druhého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí považovat metodu stanovení ceny akcie, pro jejíž pochopení je nutné uplatnit jednu z metod soudcovského dotváření práva, a sice teleologickou redukci?
3. Je s čl. 5 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí, tedy se stanovováním spravedlivé ceny, v souladu právní úprava, která stanoví, že je třeba zvolit nejvyšší cenu mezi těmito třemi možnými variantami:
 - 3.1. cena, za kterou předkladatel nabídky nebo osoby jednající ve shodě s ním nabyli akcie cílové společnosti v období 12 měsíců před touto nabídkou. V případě nabytí akcií za odlišné ceny bude cenu zpětného odkupu představovat nejvyšší z cen nabytí akcií v období 12 měsíců před vznikem zákonné povinnosti zahájit nabídku zpětného odkupu;
 - 3.2. vážený průměr cen za akcii na regulovaném trhu nebo v mnohostranném obchodním systému s největším objemem transakcí s příslušnými akciemi v období posledních 12 měsíců. Vážený průměr cen za akcii se vypočítá na základě 12 měsíců před vznikem zákonné povinnosti zahájit nabídku zpětného odkupu;
 - 3.3. hodnota akcie vypočítaná jako podíl čistých aktiv cílové společnosti počtem vydaných akcií. Čistá aktiva se vypočítají odečtením části vlastních akcií a závazků od celkových aktiv cílové společnosti. Má-li cílová společnost akcie různých jmenovitých hodnot, pro účely výpočtu hodnoty akcie se čistá aktiva vydělí poměrně k procentním podílům představovaným jednotlivými jmenovitými hodnotami akcie v základním kapitálu?

4. Je-li výsledkem metody výpočtu stanovené vnitrostátním právem s využitím prostoru pro uvážení poskytnutého [členským státům] článkem 5 odst. 4 druhým pododstavcem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí cena vyšší než podle čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce, je v souladu s cílem směrnice zvolit vždy nejvyšší cenu?
5. Vznikne-li v důsledku nesprávného uplatnění práva Evropské unie jednotlivci škoda, lze vnitrostátním právem stanovit omezení náhrady uvedené škody, pokud se toto omezení vztahuje na škodu vzniklou nesprávným uplatněním vnitrostátního práva i na škodu vzniklou nesprávným uplatněním unijního práva?
6. Přiznávají ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí použitelná v projednávané věci práva jednotlivcům, tedy je splněna příslušná podmínka vzniku odpovědnosti státu?

(¹) Úř. věst. 2004, L 142, s. 12; Zvl. vyd. 17/02, s. 20.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) dne 7. října 2019 – ZS „Plaukti“ v. Lauku atbalsta dienests

(Věc C-736/19)

(2019/C 413/38)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: ZS „Plaukti“

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Lauku atbalsta dienests (Úřad pro podporu rozvoje venkova)

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se čl. 16 odst. 5 třetí pododstavec nařízení Komise (EU) č. 65/2011 (¹) ze dne 27. ledna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (²), pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova, na případ, kdy žadatel nesplnil podmínky týkající se zatvy plochy, ohledně které byla podána žádost o podporu na zachování biologické rozmanitosti pastvin (požadavek nad rámec povinných minimálních požadavků upravených v čl. 39 odst. 3 nařízení č. 1698/2005), aniž by došlo ke změně skupin plodin?
- 2) Lze za jedině porušení uložit zároveň sankci stanovenou v čl. 16 odst. 5 třetím pododstavci nařízení Komise (EU) č. 65/2011 ze dne 27. ledna 2011 a sankci stanovenou v čl. 18 odst. 1 písm. a) nařízení č. 65/2011?

- 3) Brání články 4 a 6 nařízení Rady (ES) č. 73/2009⁽³⁾ ze dne 19. ledna 2009, ve spojení s čl. 39 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že tentýž požadavek může představovat zároveň povinný minimální požadavek (povinnost) a zároveň ukládat přísnější povinnosti, než povinné minimální požadavky (požadavek týkající se vyplacení agroenvironmentální platby)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 25, s. 8.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal administratif de Montreuil (Francie) dne 7. října 2019 – Bank of China Limited v. Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Věc C-737/19)

(2019/C 413/39)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Montreuil

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Bank of China Limited

Odpůrce: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Předběžné otázky

- 1) Jsou řešení obsažená v rozsudku ze dne 24. ledna 2019, „Morgan Stanley & Co International plc proti Ministre de l'Économie et des Finances“ C-165/17 (C-165/17, EU:C:2019:58) použitelná v případě pobočky, která uskutečňuje v členském státě jak plnění podléhající DPH, tak plnění ve prospěch svého ústředí a poboček usazených ve třetím státě?
- 2) Pokud pobočka usazená v členském státě uplatňuje nárok na odpočet týkající se výdajů, které vynaložila na uskutečnění plnění ve prospěch svého ústředí ve třetím státě, tedy vývoz finančních a bankovních služeb, může osoba povinná k dani odpočítat daň z přidané hodnoty podle písmene a) článku 169 nebo podle písmene c) téhož článku [směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1)]?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku a pokud pobočka může uplatňovat odpočet podle písmene a) článku 169, za jakých podmínek mohou být bankovní operace uskutečňované ústředím usazeným ve třetím státě považovány za operace, u kterých by vznikl nárok na odpočet, pokud by byly uskutečněny v členském státě, v němž došlo k vynaložení nákladů zatížených daní z přidané hodnoty? V případě kladné odpovědi na první otázku a pokud pobočka může uplatňovat odpočet podle písmene c) článku 169, za jakých podmínek lze příjemce považovat za usazeného mimo Evropskou unii, pokud se pobočka nachází v Evropské unii a spolu s ústředím tvoří jednu a tutéž právní entitu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 7. října 2019 – VK v. An Bord Pleanála**(Věc C-739/19)**

(2019/C 413/40)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: VK

Odpůrce: An Bord Pleanála

Předběžné otázky

1. Je zakázáno, aby členský stát využil možnost uvedenou v článku 5 směrnice 77/249/EHS⁽¹⁾ ze dne 22. března 1977, ve znění pozdějších předpisů, která členskému státu umožňuje, aby advokátovi, který vykonává činnost zastupování a obhajoby klienta v soudním řízení, uložil povinnost „spolupracovat s advokátem, který působí u dotyčného soudu“, ve všech případech, kdy není účastník řízení, jehož si hostující advokát přeje v takovém řízení zastupovat, povinen být zastoupen?
2. Je-li odpověď na první otázku záporná, na základě jakých faktorů by měl vnitrostátní soud posuzovat, zda je přípustné uložit povinnost „spolupracovat při výkonu činnosti“?
3. Představovalo by konkrétně uložení omezené povinnosti „spolupracovat“ při výkonu činnosti způsobem uvedeným výše v tomto předkládacím rozhodnutí přiměřený zásah do volného pohybu služeb advokátů, který by byl odůvodněný s přihlédnutím k dotčenému veřejnému zájmu, kterým je potřeba ochrany spotřebitelů právních služeb a potřeba zajistit řádný výkon spravedlnosti?
4. Je-li odpověď na třetí otázku kladná, platí tento závěr za všech okolností, a pokud ne, jaké faktory by měl vnitrostátní soud při posouzení, zda lze takovou povinnost v konkrétním případě uložit, zohlednit?

(¹) Směrnice Rady ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů (Úř. věst. 1977, L 78, s. 17).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Paris (Francie) dne 8. října 2019 – Moldavská republika v. Sociétés Komstroy, právní nástupkyně společnosti Energoalians**(Věc C-741/19)**

(2019/C 413/41)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Moldavská republika

Odpůrkyně: Société Komstroy, právní nástupkyně společnosti Energoalians

Předběžné otázky

- Musí být čl. 1 odst. 6 Smlouvy o energetické chartě vykládán v tom smyslu, že pohledávka vyplývající ze smlouvy o prodeji elektřiny, která nezahrnuje žádný vklad ze strany investora v hostitelském státě, může být považována za „investici“ ve smyslu uvedeného článku?
- Musí být čl. 26 odst. 1 Smlouvy o energetické chartě vykládán v tom smyslu, že investicí se rozumí i nabytí pohledávky investorem pocházejícím ze smluvní strany v případě, kdy tato pohledávka vznikla hospodářskému subjektu nepocházejícímu ze žádného smluvního státu?
- Musí být čl. 26 odst. 1 Smlouvy o energetické chartě vykládán v tom smyslu, že pohledávka náležející investorovi, která vyplývá z prodeje elektřiny dodané na hranice hostitelského státu, může představovat investici provedenou na území jiné smluvní strany i v případě, že investor nevyvinul na jejím území žádnou hospodářskou činnost?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 10. října 2019 – PH, OI v. „Eurobank Bulgaria“ AD

(Věc C-745/19)

(2019/C 413/42)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski rajonen sad

Účastníci původního řízení

Žalobci: PH, OI

Žalovaná: „Eurobank Bulgaria“ AD

Předběžné otázky

1. Může vnitrostátní soud v případě, že se ukáže, že ujednání o jednostranné změně úrokové sazby, uvedené ve smlouvě o úvěru uzavřené mezi obchodníkem a spotřebitelem, má zneužívající povahu, vycházející z předpokladu, že úrok, který má být placen na základě smlouvy, byl (navzdory opačnému ujednání v původní smlouvě) sjednán ve výši stanovené ke dni vyplacení úvěru?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku: Může vnitrostátní soud v případě existence zneužívajícího ujednání, které smluvní pohyblivou úrokovou sazbu nestanoví podle metodiky, která je v souladu s právem, vůbec přiznat úroky?
3. Jaký dopad na odpověď na první dvě otázky má okolnost, že spotřebitel v průběhu splácení úvěru souhlasil s použitím metodiky stanovení úrokové sazby, která neobsahuje žádná zneužívající ujednání?

Žaloba podaná dne 23. října 2019 – Evropská komise v. Rakouská republika**(Věc C-787/19)**

(2019/C 413/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Jokubauskaitė a M. Wasmeier, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Rakouská republika tím, že cestovní služby poskytované osobám povinným k dani, které je využívají pro své podnikání, vyjímá z právní úpravy daně z přidané hodnoty týkající se cestovních kanceláří, a tím, že cestovním kancelářím – nakolik se na ně tato zvláštní úprava použije – umožňuje, aby základ daně z přidané hodnoty určily paušálně pro skupiny plnění a pro soubor plnění poskytnutých v určitém zdaňovacím časovém rámci, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 73 a článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾.
- rozhodl, že Rakouská republika ponese náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně tvrdí, že rakouská právní úprava výpočtu daně z přidané hodnoty v případě cestovních služeb není v souladu se směrnicí 2006/112. Tato směrnice obsahuje v článcích 306 až 310 zvláštní úpravu, podle níž se cestovní služby poskytnuté cestovní kanceláří zákazníkovi považují za jediné poskytnuté služby. Rakouské právo se od této úpravy nepřipustně odklání.

Zprv je nepřipustné, aby byly z uplatnění této zvláštní úpravy vyňaty osoby povinné k dani, které využívají cestovní služby pro své podnikání. Již v rozsudku ze dne 26. září 2013, Komise v. Španělsko (C-189/11, EU:C:2013:587), Soudní dvůr určil, že se uvedená zvláštní úprava použije nejen na plnění určená soukromým koncovým spotřebitelům, ale také na plnění určená podnikatelům povinným k dani. Členské státy nemají možnost tuto úpravu omezit jen na první uvedená plnění. Soudní dvůr to ještě jednou potvrdil v rozsudku ze dne 8. února 2018, Komise v. Německo (C-380/16, EU:C:2018:76).

Zadruhé je metoda výpočtu stanovená v rakouské právní úpravě daně z přidané hodnoty neslučitelná se směrnicí 2006/112. Podle článku 73 a článků 306 až 310 této směrnice musí být základ daně pro každou cestu určen zvlášť. Rakouské právo naproti tomu umožňuje paušální výpočet marže pro „skupiny plnění“ a případně pro soubor cest uskutečněných v určitém časovém rámci. Soudní dvůr ve shora uvedených rozsudcích rovněž určil, že takové paušalizování nekoresponduje se společným systémem daně z přidané hodnoty.

(¹) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 25. října 2019 – Evropská komise v. Polská republika**(Věc C-791/19)**

(2019/C 413/44)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Banks, H. Krämer, S. L. Kalèda, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1) určil, že Polská republika tím, že

- umožňuje, aby obsah soudních rozhodnutí mohl být kvalifikován jako kárné provinění soudců obecných soudů (čl. 107 odst. 1 zákona o organizaci obecných soudů a čl. 97 odst. 1 a 3 zákona o Nejvyšším soudu),
- nezaručuje nezávislost a nestrannost kárného senátu Nejvyššího soudu, jemuž přísluší přezkum rozhodnutí vydaných v kárných řízeních se soudci (čl. 3 bod 5, článek 27 a čl. 73 odst. 1 zákona o Nejvyšším soudu, ve spojení s článkem 9a zákona o státní radě soudnictví),
- uděluje předsedovi kárného senátu Nejvyššího soudu diskreční pravomoc při jmenování příslušného prvostupňového kárného soudu ve věcech týkajících se soudců obecných soudů (čl. 110 odst. 3 a čl. 114 odst. 7 zákona o organizaci obecných soudů), a tudíž nezaručuje, aby byly kárné věci projednávány soudem „zřízeným zákonem“, a
- uděluje ministrovi spravedlnosti pravomoc jmenovat kárného zmocněnce ministra spravedlnosti (článek 112b zákona o organizaci obecných soudů), a tudíž nezaručuje, aby byly kárné věci se soudci obecných soudů projednávány v přiměřené lhůtě, a stanoví, že úkony související s ustanovením právního zástupce a s převzetím obhajoby tímto právním zástupcem nestaví běh kárného řízení (článek 113a zákona o organizaci obecných soudů) a že kárný soud vede řízení i v případě odůvodněné nepřítomnosti kárně obviněného soudce, který byl uvědomen, nebo jeho právního zástupce (čl. 115a odst. 3 zákona o organizaci obecných soudů), a tudíž nezajišťuje právo na obhajobu kárně obviněných soudců obecných soudů,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU; a tím, že

- umožňuje, aby právo soudů předkládat Soudnímu dvoru žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce bylo omezeno možností zahájit kárné řízení,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 267 druhého a třetího pododstavce SFEU;

2) uložil Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Pokud jde zaprvé o porušení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU, Komise tvrdí, že sporná ustanovení i) umožňují, aby obsah soudních rozhodnutí mohl být kvalifikován jako kárné provinění, ii) nezaručují nezávislost a nestrannost kárného senátu Nejvyššího soudu, jemuž přísluší přezkum rozhodnutí vydaných v kárných řízeních, iii) udělují předsedovi kárného senátu Nejvyššího soudu diskreční pravomoc při jmenování příslušného prvostupňového kárného soudu ve věcech týkajících se soudců obecných soudů, a tudíž nezaručují, aby byly kárné věci projednávány soudem „zřízeným zákonem“, iv) nezaručují, aby kárné věci se soudci obecných soudů byly projednávány v přiměřené lhůtě, a nezaručují ani právo na obhajobu kárně obviněného soudce.

Pokud jde zadruhé o porušení čl. 267 druhého a třetího pododstavce SFEU, Komise tvrdí, že sporná vnitrostátní ustanovení umožňují, aby bylo právo soudů předkládat Soudnímu dvoru žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce omezeno možností zahájit kárné řízení.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise

(Věc T-586/14 RENV) ⁽¹⁾

(„Dumping – Dovoz solárního skla pocházejícího z Číny – Článek 2 odst. 7 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) nařízení (EU) 2016/1036] – Postavení podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství – Pojem „podstatné zkreslení výrobních nákladů a finanční situace podniků“ – Daňové zvýhodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2019/C 413/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Čína) (zástupce: Y. Melin, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Německo) (zástupce: R. MacLean, advokát)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a směřující ke zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 470/2014 ze dne 13. května 2014 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2014, L 142, s. 1; oprava Úř. věst. 2014, L 253, s. 4).

Výrok rozsudku

- 1) *Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 470/2014 ze dne 13. května 2014 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky se zrušuje.*
- 2) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení společnosti Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, s výjimkou nákladů řízení spojených s vedlejším účastenstvím.*
- 3) *GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení společnosti Xinyi PV Products (Anhui) Holdings spojené se svým vedlejším účastenstvím.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 372, 20.10.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Lucembursko a Fiat Chrysler Finance Europe v. Komise(Věci T-755/19 a T-759/15) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Podpora poskytnutá Lucemburskem – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem a ukládá se její navrácení – Daňové rozhodnutí (tax ruling) – Výhoda – Zásada obvyklých tržních podmínek – Selektivita – Předpoklad – Omezení hospodářské soutěže – Navrácení“)

(2019/C 413/46)

Jednací jazyk: francouzština a angličtina

Účastníci řízení

Žalobce ve věci T-755/15: Lucemburské velkovévodství (zástupci: původně D. Holderer a T. Uri, poté T. Uri, zmocněnci, původně ve spolupráci s D. Waelbroeckem, S. Naudinem a A. Steichenem, poté s D. Waelbroeckem a A. Steichenem, advokáty)

Žalobkyně ve věci T-759/15: Fiat Chrysler Finance Europe (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: J. Rodríguez, solicitor, G. Maisto a M. Engel, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P.-J. Loewenthal a B. Stromsky, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobce: Irsko (zástupci ve věci T-755/15: původně E. Creedon, G. Hodge a A. Joyce, poté G. Hodge, M. Browne a A. Joyce a nakonec A. Joyce a J. Quaney, zmocněnci, ve spolupráci s P. Gallagherem, M. Collinsem, SC, B. Dohertym a S. Kingston, barristers, a ve věci T-759/15: původně E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan a A. Joyce, poté G. Hodge, K. Duggan, M. Browne a A. Joyce a nakonec A. Joyce a J. Quaney, zmocněnci, ve spolupráci s M. Collinsem, P. Gallagherem, SC, S. Kingston a B. Dohertym, barristers)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/2326 ze dne 21. října 2015 o státní podpoře SA.38375 2014/C (ex 2014/NN) poskytnuté Lucemburskem ve prospěch skupiny Fiat (Úř. věst. 2016, L 351, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) *Věci T-755/15 a T-759/15 se spojují pro účely rozsudku.*
- 2) *Žaloby se zamítají.*
- 3) *Lucemburské velkovévodství ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí ve věci T-755/15.*
- 4) *Fiat Chrysler Finance Europe ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí ve věci T-759/15.*
- 5) *Irsko ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Nizozemsko a další v. Komise(Věci T-760/15 a T636/16) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Podpora poskytnutá Nizozemskem – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem a ukládá se její navrácení – Daňové rozhodnutí (tax ruling) – Převodní ceny – Výpočet základu daně – Zásada obvyklých tržních podmínek – Výhoda – Referenční systém – Daňová a procesní autonomie členských států“)

(2019/C 413/47)

Jednací jazyk: nizozemština a angličtina

Účastníci řízení

Žalobce ve věci T-760/15: Nizozemské království (zástupkyně: původně M. Bulterman, B. Koopman, M. de Ree a M. Noort, poté M. Bulterman, M. de Ree a M. Noort, zmocněnkyně)

Žalobkyně ve věci T-636/16: Starbucks Corp. (Seattle, Washington, Spojené státy), Starbucks Manufacturing Emea BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: S. Verschuur, M. Petite a M. Stroungi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci ve věci T-760/15: původně P.-J. Loewenthal a B. Stromsky, poté P.-J. Loewenthal a F. Tomat, zmocněnci, a ve věci T-636/16: P.-J. Loewenthal a F. Tomat, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobce ve věci T-760/15: Irsko (zástupci: původně E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan a A. Joyce, poté G. Hodge, A. Joyce, K. Duggan, M. Browne a J. Quaney, zmocněnci, ve spolupráci s M. Collinsem, P. Gallagherem, SC, a B. Dohertym a S. Kingston, barristers)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2017/502 ze dne 21. října 2015 o státní podpoře SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) provedené Nizozemskem ve prospěch společnosti Starbucks (Úř. věst. 2017, L 83, s. 38).

Výrok rozsudku

- 1) Věci T-760/15 a T-636/16 se spojují pro účely tohoto rozsudku.
- 2) Rozhodnutí Komise (EU) 2017/502 ze dne 21. října 2015 o státní podpoře SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) provedené Nizozemskem ve prospěch společnosti Starbucks se zrušuje.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Nizozemským královstvím, společností Starbucks Corp. a společností Starbucks Manufacturing Emea BV.
- 4) Irsko ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – HSBC Holdings a další v. Komise(Věc T-105/17) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Odvětví úrokových derivátů denominovaných v eurech – Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP – Manipulace s mezibankovními referenčními sazbami Euribor – Výměna důvěrných informací – Omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu – Jediné a trvající protiprávní jednání – Pokuty – Základní částka – Hodnota tržeb – Článek 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2019/C 413/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: HSBC Holdings plc (Londýn, Spojené království), HSBC Bank plc (Londýn), HSBC France (Paříž, Francie) (zástupci: K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister, M. Simpson, solicitor a Y. Anselin a C. Angeli, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Farley, B. Mongin a F. van Schaik, zmocněnci, ve spolupráci s B. Laskem barrister)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící jednak na částečné zrušení rozhodnutí Komise C (2016) 8530 final ze dne 7. prosince 2016 týkajícím se řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (AT.39914 – Úrokové deriváty v eurech) a jednak na změnu pokuty uložené žalobkyním.

Výrok rozsudku

- 1) Článek 2 písm. b) rozhodnutí Komise C(2016) 8530 final ze dne 7. prosince 2016 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (AT.39914 – Úrokové deriváty v eurech) se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc a HSBC France ponese vlastní náklady řízení.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019 – FVE Holýšov I a další v. Komise(Věc T-217/17) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Trh s elektřinou z obnovitelných zdrojů – Opatření, která stanoví minimální kupní cenu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie nebo poskytování bonusu výrobcům této elektřiny – Úprava původních opatření – Rozhodnutí prohlašující režim podpory za slučitelný s vnitřním trhem po předběžné fázi zkoumání – Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU – Příjemci podpory a akcionáři příjemců – Legitimní očekávání – Státní prostředky – Pravomoc Komise zkoumat slučitelnost opatření s jinými ustanoveními unijního práva, než jsou ustanovení o státní podpoře“)

(2019/C 413/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: FVE Holýšov I s. r. o. (Praha, Česká republika) a dalších 27 žalobkyň, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupci: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes a T. Herbold, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Armati, P. Němečková a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, O. Serdula a L. Dvořáková, zmocněnci), Španělské království (zástupci: původně A. Gavela Llopis, poté A. Rubio González a S. Centeno Huerta, zmocněnci), Kyperská republika (zástupci: E. Symeonidou a E. Zachariadou, zmocněnkyně), Slovenská republika (zástupci: B. Ricziová a M. Kianička, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 7827 final ze dne 28. listopadu 2016 o státní podpoře SA.40171 (2015/NN), týkající se podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, jehož shrnutí bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie (Úř. věst. 2017, C 69, s. 2).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) FVE Holýšov I s. r. o. a ostatní žalobkyně, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Česká republika, Španělské království, Kyperská republika a Slovenská republika, ponесou vlastní náklady řízení.

(1) Úř. věst. C 202, 26.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Rumunsko v. Komise(Věc T-391/17) ⁽¹⁾

(„Institucionální právo – Evropská občanská iniciativa – Ochrana národnostních a jazykových menšin – Posílení kulturní a jazykové rozmanitosti – Částečná registrace – Zásada svěřeni pravomocí – Neexistence zjevného nedostatku legislativních pravomocí Komise – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 5 odst. 2 SEU – Článek 4 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 211/2011 – Článek 296 SFEU“)

(2019/C 413/50)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobce: Rumunsko (zástupci: původně R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane a L. Lițu, poté C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu a C.-R. Canțăr, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. Krämer, L. Radu Bouyon a H. Stancu, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Maďarsko (zástupci: M. Fehér, G. Koós a G. Tornyai, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2017/652 ze dne 29. března 2017 týkající se navrhované občanské iniciativy s názvem „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ (Úř. věst. 2017, L 92, s. 100).

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Rumunsko ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Komise, včetně nákladů spojených s řízením o předběžném opatření.*
- 3) *Maďarsko ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 14.8.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Printeos a další v. Komise(Věc T-466/17) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh standardních katalogových a speciálně potištěných obálek – Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU – Částečné zrušení z důvodu porušení povinnosti uvést odůvodnění – Pozměňující rozhodnutí – Postup při narovnání – Pokuty – Základní částka – Mimořádná úprava – Horní hranice 10 % celkového obrátu – Článek 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 – Zásada non bis in idem – Právní jistota – Legitimní očekávání – Rovné zacházení – Souběh sankcí – Proporcionalita – Spravedlnost – Přezkum v plné jurisdikci“)

(2019/C 413/51)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španělsko), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Švédsko), Tompla France (Fleury-Mérogis, Francie), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Německo) (zástupci: H. Brokelmann a P. Martínez-Lage Sobredo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a směřující k částečnému zrušení rozhodnutí Komise C(2017) 4112 final ze dne 16. června 2017, kterým se mění rozhodnutí Komise C(2014) 9295 final ze dne 10. prosince 2014 v řízení podle článku [101 SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky), a podpůrně ke snížení pokuty uložené žalobkyním.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – US v. ECB(Věc T-780/17) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Hodnotící zpráva za rok 2016 – Každoroční přezkum platů a prémie – Odmítnutí změnit smlouvu na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2019/C 413/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: US (zástupkyně: L. Levi a A. Blot, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: F. von Lindeiner a M. Rötting, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wagenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie a znějící zprvve na zrušení hodnotící zprávy žalobce za rok 2016 a rozhodnutí o každoročním přezkumu platů a premii za rok 2016 a zadruhé na náhradu škody, kterou žalobce údajně utrpěl v důsledku těchto úkonů.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *US se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 52, 12.2.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Crédit mutuel Arkéa v. EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)

(Věc T-13/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie Crédit Mutuel – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Rozlišovací způsobilost získaná užíváním – Vedlejší žaloba – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 59 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení 2017/1001“)

(2019/C 413/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Francie) (zástupci: A. Casalonga, L. Codevelle a C. Bercial Arias, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Confédération nationale du Crédit mutuel (Paříž, Francie) (zástupci: B. Moreau-Margotin a M. Merli, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. listopadu 2017 (věc R 1724/2016-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Crédit Mutuel Arkéa a Confédération nationale du Crédit mutuel.

Výrok

- 1) *Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 8. listopadu 2017 (věc R 1724/2016-5) se zrušuje v rozsahu, v němž odvolací senát dospěl k závěru, že zpochybněná ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním pro výrobky a služby, pro něž je popisná a nemá rozlišovací způsobilost.*

- 2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*
- 3) *Vedlejší žaloba se zamítá.*
- 4) *Crédit Mutuel Arkéa ponese jednu třetinu vlastních nákladů řízení a ukládá se jí náhrada jedné třetiny nákladů řízení EUIPO a Confédération nationale du Crédit mutuel souvisejících s hlavní žalobou.*
- 5) *EUIPO ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení a ukládá se mu náhrada dvou třetin nákladů řízení žalobkyně souvisejících s hlavní žalobou.*
- 6) *Confédération nationale du Crédit mutuel ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení souvisejících s hlavní žalobou, jakož i náklady řízení související s vedlejší žalobou.*

(¹) Úř. věst. C 94, 12.3.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – VF v. ECB

(Věc T-39/18) (¹)

(„Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Hodnotící zpráva za rok 2016 – Každoroční přezkum platů a prémie – Odmítnutí změnit smlouvu na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Zásada řádné správy“)

(2019/C 413/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: VF (zástupkyně: L. Levi a A. Blot, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: F. von Lindeiner a D. Camilleri Podestà, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wagenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie a znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí o každoročním přezkumu platů a prémie za rok 2016 a zadruhé rozhodnutí neprovést změnu smlouvy na dobu určitou uzavřenou se žalobcem na smlouvu na dobu neurčitou, a dále na náhradu škody, kterou žalobce údajně utrpěl v důsledku těchto úkonů

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *VF se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Fränkischer Weinbauerband v. EUIPO – (Tvar elipsovité láhve)(Věc T-68/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie – Tvar vyboulené elipsovité láhve, vpředu a vzadu zploštělé – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001“)

(2019/C 413/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Fränkischer Weinbauerband eV (Würzburg, Německo) (zástupci: L. Petri a M. Gilch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: W. Schramek, M. Fischer a D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. prosince 2017 (věc R 413/2017 4) týkajícímu se přihlášky k zápisu trojrozměrného označení tvořeného tvarem vyboulené elipsovité láhve vpředu a vzadu zploštělé jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Fränkischer Weinbauerband eV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26. 3. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Piaggio & C. v. EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Mopedy)(Věc T-219/18) ⁽¹⁾

(„Průmyslový vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující moped – Starší (průmyslový) vzor Společenství – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Odlišný celkový dojem – Informovaný uživatel – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 – Konformní výklad článku 6 nařízení č. 6/2002 – Absence použití starší nezapsané vnitrostátní trojrozměrné ochranné známky v zapsaném (průmyslovém) vzoru – Článek 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 – Absence neoprávněného užití díla chráněného autorským právem podle právních předpisů dotyčného členského státu v zapsaném (průmyslovém) vzoru – Článek 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002“)

(2019/C 413/56)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Itálie) (zástupci: F. Jacobacci, B. La Tella a B. Lucchetti, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Tchaj-čou, Čína) (zástupci: M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Vere a M. Balestriero, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. ledna 2018 (věc R 1496/2015-3), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Piaggio & C. a Zhejiang Zhongneng Industry Group.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Piaggio & C. SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – US v. ECB

(Věc T-255/18) (¹)

(„Veřejná služba – Zaměstnanec ECB – Smlouva na dobu určitou – Rozhodnutí, kterým se odmítá překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2019/C 413/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: US (zástupkyně: L. Levi a A. Blot, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: F. von Lindeiner a M. Rötting, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wagenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU a článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí ECB, kterým tento orgán odmítl překvalifikovat smlouvu žalobce na smlouvu na dobu neurčitou, a zadruhé na náhradu újmy, která byla žalobci údajně způsobena a v důsledku tohoto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) US se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Volvo Trademark v. EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS)(Věc T-356/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie V V-WHEELS – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie, starší národní obrazové ochranné známky a starší nezapsané obrazové ochranné známky VOLVO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Podobnost označení – Článek 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 413/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Švédsko) (zástupci: T. Dolde, advokát a M. Hawkins, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: S. Bonne a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. března 2018 (věc R 1852/2017-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Volvo Trademark Holding a Paalupaikka.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 21. března 2018 (věc R 1852/2017-4) se zrušuje.
- 2) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nutných výdajů vynaložených společností Volvo Trademark Holding AB v souvislosti s řízením před odvolacím senátem EUIPO.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 268, 30.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019 – Multifit v. EUIPO – real nature(Věc T-458/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie real nature – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 413/59)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Německo) (zástupci: N. Weber a P. Gentili, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Walicka a M. Fischer, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. května 2018 (věc R 2650/2017-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení real nature jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. května 2018 (věc R 2650/2017-2) se zrušuje v rozsahu, v němž zamítlo zápis slovního označení real nature jako ochranné známky Evropské unie pro služby „reklama; marketing; obchodní a odborné poradenství pro franchisingové koncepty; zprostředkování hospodářského know-how (franchising)“ spadající so třídy 35 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Multifit Tiernahrungs GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí dvě třetiny nákladů vynaložených EUIPO. EUIPO ponese třetinu vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 319, 10.9.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Žadanov v. EUIPO (Scanner Pro)

(Věc T-492/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Scanner Pro – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence rozlišovací způsobilosti získané užíváním – Článek 7 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 413/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Igor Žadanov (Oděsa, Ukrajina) (zástupce: P. Olson, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: G. Sakalaitė-Orlovskienė, S. Palmero Cabezas a H. O'Neill, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. června 2018 (věc R 1812/2017-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení Scanner Pro jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Igoru Žadanovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 352, 1.10.2018

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 – Francie v. Komise

(Věc T-507/18) (¹)

(„EZZF a EZFRV – Výdaje vyloučené z financování – Výdaje vynaložené Francií v rámci programu speciálně zaměřeného na odlehlost a ostrovní charakter (POSEI) – Nesprávné zaúčtování některých zásilek banánů (rozpočtové roky 2013 až 2016) – Paušální finanční oprava“)

(2019/C 413/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: F. Alabrune, D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères, A. Alidière a C. Mosser, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Lewis a J. Aquilina, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2018/873 ze dne 13. června 2018, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2018, L 152, s. 29) v rozsahu, v němž se na Francouzskou republiku uplatní finanční oprava ve výši 5 % rovnající se celkové částce 1 945 435,39 eur, pokud jde o opatření nazvaná „Ostatní přímé podpory – POSEI“ z důvodu „[n]esprávného zaúčtování některých zásilek banánů v rozpočtových letech 2013 až 2016.“

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 392, 29.10.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019 – Reaktor Group v. EUIPO – REAKTOR(Věc T-650/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie REAKTOR – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Neexistence popisného charakteru – Rozlišovací způsobilost – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001 – Přímá a konkrétní spojitost s výrobky a službami, na které se vztahuje přihláška ochranné známky“)

(2019/C 413/62)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Reaktor Group Oy (Helsinky, Finsko) (zástupce: L. Laaksonen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: K. Kompari, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. srpna 2018 (věc R 2626/2017 2) týkajícímu se přihlášky slovního označení REAKTOR jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 27. srpna 2018 (věc R 2626/2017-2) se zrušuje v rozsahu, v němž odvolací senát zamítl odvolání žalobkyně na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení 2017/1001.
- 2) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nutných výdajů vynaložených společností Reaktor Group Oy v souvislosti s řízením před odvolacím senátem EUIPO.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 14. 1. 2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. září 2019 – von Blumenthal a další v. EIB(Věc T-553/16) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Zaměstnanci EIB – Odměňování – Roční úprava platové stupnice základních platů – Metoda výpočtu – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2019/C 413/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Henry von Blumenthal (Bergem, Lucembursko) a 369 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská investiční banka (zástupci: T. Gilliams, G. Faedo a J. Klein, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU a článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí obsažených ve výplatních páskách za měsíc únor 2015 a následující měsíce, kterými se vůči žalobcům uplatňuje rozhodnutí správní rady EIB ze dne 16. prosince 2014 a rozhodnutí řídicího výboru EIB ze dne 4. února 2015, jakož i článku uveřejněného na internetových stránkách dne 6. února 2015 a sdělení zaměstnancům ze dne 10. února 2015, jimiž se zaměstnancům oznamuje přijetí posledně uvedené rozhodnutí, a zadruhé na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, kterou žalobci údajně utrpěli.

Výrok

- 1) Bere se na vědomí zpětvzetí návrhu *Dominiquem Courbinem*.
- 2) Není již důvodné rozhodnout o žalobě podané *Henrym von Blumenthalem* a dalšími žalobci, vyjma *D. Courbina*, jejichž jména jsou uvedena v příloze.
- 3) Evropské investiční bance (EIB) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 279, 24.8.2015 (věc byla původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-78/15 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1. září 2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 24. září 2019 – *TrekStor v. EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump)*

(Věc T-746/17) (¹)

(„*Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Zpětvzetí návrhu na zrušení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé – Článek 137 jednacího řádu Tribunálu – Odvratitelné náklady – Článek 139 písm. a) jednacího řádu Tribunálu*“)

(2019/C 413/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: *TrekStor Ltd* (Hongkong, Čína) (zástupci: O. Spieker, M. Alber a A. Schönfleisch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně E. Markakis a D. Walicka, poté E. Markakis, A. Söder a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: *Beats Electronics LLC* (Culver City, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: M. Petersenn, advokát a I. Fowler, solicitor)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. září 2017 (věc R 2236/2016-4) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi *Beats Electronics* a *TrekStor*

Výrok

- 1) *Není důvodné rozhodnout ve věci samé.*
- 2) *Společnosti TrekStor Ltd a Beats Electronics LLC ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí jednu polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*
- 3) *Společnosti TrekStor Ltd a Beats Electronics LLC zaplatí Tribunálu každá částku 2 500 eur na základě čl. 139 písm. a) jednacího řádu Tribunálu.*

(¹) Úř. věst. C 32, 29.1.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. září 2019 – TrekStor a Beats Electronics v. EUIPO – Beats Electronics a TrekStor (iBeat)

(Věc T-748/17 a T 770/17) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Zpětvzetí návrhu na zrušení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé – Článek 137 jednacího řádu Tribunálu – Odvratitelné náklady – Článek 139 písm. a) jednacího řádu Tribunálu“)

(2019/C 413/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně ve věci T-748/17: TrekStor Ltd (Hongkong, Čína) (zástupci: O. Spieker, M. Alber a A. Schönfleisch, advokáti)

Žalobkyně ve věci T-770/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornie, Spojené státy americké) (zástupci: M. Petersenn, advokát, a I. Fowler, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci ve věci T-748/17: původně E. Markakis a D. Walicka, poté E. Markakis, A. Söder H. O'Neill, zmocněnci, a ve věci T-770/17: původně A. Söder a D. Walicka, poté A. Söder, K. Markakis a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem ve věci T-748/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornie, Spojené státy americké) (zástupci: M. Petersenn, advokát, a I. Fowler, solicitor)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem ve věci T-770/17: TrekStor Ltd (Hongkong, Čína) (zástupci: O. Spieker, M. Alber a A. Schönfleisch, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. září 2017 (spojené věci R 2175/2016-4 a R 2213/2016-4) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Beats Electronics a TrekStor

Výrok

1. *Není důvodné rozhodnout ve věci samé.*
2. *Společnosti TrekStor Ltd a Beats Electronics LLC ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí jednu polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*
3. *Společnosti TrekStor Ltd a Beats Electronics LLC zaplatí Tribunálu každá částku 2 500 eur na základě čl. 139 písm. a) jednacího řádu Tribunálu.*

(¹) Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. září 2019 – TrekStor v. EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess)

(Věc T-749/17) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Zpětvzetí návrhu na zrušení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé – Článek 137 jednacího řádu Tribunálu – Odvratitelné náklady – Článek 139 písm. a) jednacího řádu Tribunálu“)

(2019/C 413/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: TrekStor Ltd (Hongkong, Čína) (zástupci: O. Spieker, M. Alber a A. Schönfleisch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně E. Markakis a D. Walicka, poté E. Markakis, A. Söder a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: M. Petersenn, advokát a I. Fowler, solicitor)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. září 2017 (věc R 2236/2016-4) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Beats Electronics a TrekStor

Výrok

- 1) *Není již důvodné rozhodnout ve věci samé.*
- 2) *Společnosti TrekStor Ltd a Beats Electronics LLC ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí jednu polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*
- 3) *Společnosti TrekStor Ltd a Beats Electronics LLC zaplatí Tribunálu každá částku 2 500 eur na základě čl. 139 písm. a) jednacího řádu Tribunálu.*

(¹) Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 13. září 2019 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland v. Komise**(Věc T-566/19 R)****(„Návrh na nařízení předběžného opatření – Státní podpora – Prodloužení lhůty – Neexistence právního zájmu“)**

(2019/C 413/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Scandlines Danmark ApS (Kodaň, Dánsko), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburk, Německo) (zástupkyně: L. Sandberg-Mørch, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Georgieva-Kecsmar a S. Noë, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podle článků 278 a 279 SFEU znějící na přerušení formálního vyšetřovacího řízení ve věci státní podpory SA.39078 (2019/C) (ex 2014/N) – Dánsko – Financování projektu pevného spojení přes úžinu Fehmarn (Úř. věst. 2019, C 226, s. 5).

Výrok

- 1) *Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 10. září 2019 – ENIL Brussels Office a další v. Komise**(Věc T-613/19)**

(2019/C 413/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: European Network on Independent Living (ENIL) Brussels Office (Brusel, Belgie), Validity Foundation (Budapešť, Maďarsko) a Center for Independent Living - Sofia (Sofie, Bulharsko) (zástupci: B. Van Vooren a Ł. Gorywoda, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil akt Evropské komise odmítající přerušit běh platební lhůty nebo pozastavit platby související s výzvou k podávání návrhů BG16RFOP001-5 002 „Podpora deinstitucionalizace služeb pro starší osoby a osoby se zdravotním postižením“ v rámci prioritní osy č. 5 „Regionální sociální infrastruktury“ operačního programu „Regionální rozvoj“, a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z diskriminační povahy pravidel týkajících se způsobilosti k podání žaloby na protiprávní akt unijních orgánů na základě zdravotního postižení ve spojení s právem na účinnou soudní ochranu.
 - Žalobci tvrdí, že Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením stanoví možnost podání žaloby třetími osobami a že žalobci jsou dostatečně reprezentativní k podání žaloby za účelem obrany osob, které se nemohou samy bránit proti diskriminaci plynoucí z rozhodnutí Komise nepřerušit běh platebních lhůt a nepozastavit platby související s dotčenou výzvou k podávání návrhů.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadený akt představuje zásah do právní situace jasně definované skupiny osob, které se nemohou samy bránit před soudem. Tento žalobní důvod se dále dělí do dvou částí:
 - napadený akt se bezprostředně a osobně dotýká uzavřené skupiny 1 020 zdravotně postižených osob s bydlištěm v Bulharsku,
 - osoby z dotčené skupiny se nemohou samy bránit před soudem.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná přijetím napadeného aktu porušila své povinnosti plynoucí, zaprvé, z nařízení (EU) č. 1303/2003 ⁽¹⁾ a, zadruhé, z Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením a Listiny základních práv Evropské unie.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 320).

Žaloba podaná dne 26. září 2019 – Nike European Operations Netherlands a Converse Netherlands v. Komise

(Věc T-648/19)

(2019/C 413/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nizozemsko) a Converse Netherlands BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: R. Martens a D. Colgan, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v celém rozsahu napadené rozhodnutí o zahájení řízení, a sice rozhodnutí Komise ze dne 10. ledna 2019 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve věci státní podpory SA.51284 (2018/NN) – Nizozemsko – Možná státní podpora ve prospěch společnosti Nike ⁽¹⁾; a

— uložil Komisi náhradu všech nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, čl. 108 odst. 2 SFEU, čl. 1 písm. d) a e) a čl. 6 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 SFEU^(?), čl. 41 odst. 1 a odst. 2 Listiny základních práv Evroské unie, zásady řádné správy a zásady rovného zacházení tím, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při předběžném posouzení povahy sporných opatření jako státní podpory.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1, čl. 108 odst. 2 a čl. 296 odst. 2 SFEU, čl. 41 odst. 1 a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie a čl. 6 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 SFEU tím, že Komise dostatečně neodůvodnila svůj závěr, že sporná opatření naplňují všechny znaky státní podpory, zejména z jakého důvodu je nutné je posuzovat selektivně.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU, čl. 41 odst. 1 a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie a čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 SFEU tím, že Komise předčasně zahájila formální vyšetřování a dostatečně neodůvodnila existenci státní podpory, i když neexistovaly žádné skutečnosti, které by bránily pokračování předběžného vyšetřování.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2019, C 226, s. 31

^(?) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 30. září 2019 – Hasbro v. EUIPO - Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)

(Věc T-663/19)

(2019/C 413/70)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Spojené státy) (zástupce: J. Moss, Barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Kreativni Dogadaji d.o.o. (Záhřeb, Chorvatsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie MONOPOLY – Ochranná známka Evropské unie č. 9 071 961

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. července 2019, ve věci R 1849/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Nesprávné použití čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení práva žalobkyně na spravedlivý proces.

Žaloba podaná dne 9. října 2019 – Kerry Luxembourg v. EUIPO - Ornu (KERRYMAID)

(Věc T-693/19)

(2019/C 413/71)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kerry Luxembourg Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Ornu Co-operative Ltd (Dublin, Irsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie KERRYMAID – Přihláška č. 10 083 251

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. července 2019, ve věci R 2473/2013-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítlo odvolání podané žalobkyní proti rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 22. října 2013 ve věci B 1 938 417;
- zamítl námitku podanou společností Ornu Co-operative Ltd proti přihlášce ochranné známky Evropské unie KERRYMAID, č. 10083251;

- uložil EUIPO a společnosti Ornu Co-operative Ltd, pokud do tohoto řízení vstoupí jako vedlejší účastník řízení, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 14. října 2019 – Teva Pharmaceutical Industries v. EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)

(Věc T-696/19)

(2019/C 413/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzalém, Izrael) (zástupkyně: J. Bogatz a Y. Stone, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Moins de migraine pour vivre mieux – Přihláška k zápisu č. 17 942 393

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. srpna 2019, ve věci R 778/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyni.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 14. října 2019 – Teva Pharmaceutical Industries v. EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)**(Věc T-696/19)**

(2019/C 413/73)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzalém, Izrael) (zástupkyně: J. Bogatz a Y. Stone, advokátky)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Weniger Migräne. Mehr vom Leben – Přihláška k zápisu č. 17 942 400*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. srpna 2019, ve věci R 779/2019-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyni.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 15. října 2019 – GV v. Komise**(Věc T-705/19)**

(2019/C 413/74)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* GV (zástupce: B.-H. Vincent, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- tuto věc projednal přednostně;

- zrušil rozhodnutí ze dne 26. července 2019 vedené pod číslem R/213/19, kterým byla zamítnuta jeho žádost o pomoc;
- uložil AIPN povinnost přijmout jakékoli opatření týkající se převedení, kterým by žalobce byl převeden z DG EAC, přičemž by si ponechal stejnou platovou třídu a skutečné místo výkonu služby v Bruselu za účelem zamezení jakékoliv rodinné či soukromé újmy;
- uložil Komisi povinnost zaplatit předběžnou částku ve výši 1 3 018 eur navýšenou o úroky jako náhradu majetkové újmy a 250 eur denně od 1. ledna 2018 do vyhlášení rozsudku v této věci jako náhradu nemajetkové újmy;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení podle jednacního řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 24 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), zásady řádné správy a povinnosti řádné péče. V tomto ohledu žalobce uvádí, že Komise zamítla jeho žádost o pomoc, neprovedla žádný vyšetřovací úkon a vyřizovala jeho žádost pomalu, byrokraticky a nepřiměřeně.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 12a služebního řádu v rozsahu, v němž Komise měla kvalifikovat jako obtěžování okolnosti, na nichž je založena žádost o pomoc.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 7 služebního řádu. Žalobce vytýká Komisi, že nedodržela nezbytnou rovnováhu mezi zájmem služby a zájmem dotčeného úředníka.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z článku 270 SFEU a článku 91 služebního řádu. Žalobce v tomto ohledu uvádí, že Unie má povinnost nahradit újmu svým zaměstnancům způsobenou jakýmkoli protiprávním jednáním, jehož se dopustila jako zaměstnavatel, aniž by bylo nezbytné prokázat dostatečně závažné porušení. Podle žalobce skutečnosti, na nichž je založena žádost o pomoc, představují protiprávní jednání, jehož se Unie dopustila jako zaměstnavatel a vedou ke vzniku povinnosti nahradit majetkovou a nemajetkovou újmu, tedy náklady na lékařskou a právní službu, jakož i utrpení způsobené v dotčeném období.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a článku 47 Listiny základních práv Evropské úmluvy, jelikož řízení týkající se žádosti o převedení vyžadují svou povahou bezodkladné rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 16. října 2019 – FF&GB v. EUIPO (ONE-OFF)

(Věc T-707/19)

(2019/C 413/75)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: FF&GB Srl (Mantova, Itálie) (zástupce: M. Locatelli, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie ONE-OFF – Přihláška č. 17 933 041

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. srpna 2019, ve věci R 239/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- prohlásil, že ochranná známka ONE-OFF může být zapsána jako ochranná známka Evropské unie pro výrobky tříd 18 a 25, jak jsou uvedeny v přihlášce č. 17 933 041;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení zásady soudržnosti a rovného zacházení.

Žaloba podaná dne 21. října 2019 – GW v. Účetní dvůr

(Věc T-709/19)

(2019/C 413/76)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: GW (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaný: Evropský účetní dvůr

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského účetního dvora ze dne 22. května 2019, kterým se zamítá žádost o předložení věci výboru pro otázky invalidity za účelem zjištění, zda došlo ke změnám zdravotního stavu dotyčné, a stanovení podmínek lékařských kontrol po uznání invalidity;
- uložil Účetnímu dvoru náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 15 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie z důvodu, že tento článek stanoví pro orgán pouze možnost a nikoli povinnost nechat pravidelně vyšetřit úředníka, který pobírá příspěvek v invaliditě, aby se ujistil, že nadále splňuje požadavky pro vyplácení tohoto příspěvku.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení závěrů sboru vedoucích administrativních útvarů č. 273/15 ze dne 25. února 2016, týkajících se lékařské kontroly po uznání invalidity, v rozsahu, v němž stanovuje, že lékař příslušného orgánu může ve výjimečných případech uznat posudek vypracovaný ošetřujícím lékařem nebo přestat provádět kontroly, pokud povaha zdravotních potíží, jež vedly k invaliditě, neodůvodňuje kontrolu s cílem posoudit možnost návratu do práce.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že orgán byl povinen zohlednit stanoviska ošetřujícího lékaře a revizního lékaře ze dnů 23. a 24. srpna 2017, jakož i stanoviska psychologů ze dne 26. září 2019 a ošetřujícího lékaře ze dne 11. října 2019.

Žaloba podaná dne 18. října 2019 – Ashworth v. Parlament

(Věc T-720/19)

(2019/C 413/77)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Richard Ashworth (Lingfield, Spojené království) (zástupci: A. Schmitt a A. Waisse, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

rozhodl, že

- tato žaloba je přípustná;
- v případě potřeby pro organizační procesní opatření nebo dokazování v této věci Evropskému parlamentu ukládá, aby předložil stanoviska vydaná právní službou Evropského parlamentu ze dne 16. července 2018, jakož i ze dne 3. prosince 2018, nehledě na přesné datum, ale v každém případě před přijetím rozhodnutí předsednictva Parlamentu ze dne 10. prosince 2018, kterým se mění prováděcí opatření statutu poslanců Evropského parlamentu (2018/C 466/02, Úřední věstník 28. prosince 2018, C 466/8);
- napadené individuální rozhodnutí, doručené žalobci oddělením „Odměny a práva poslanců v oblasti sociálního zabezpečení“ generálního ředitelství financí Evropského parlamentu, týkající se práv žalobce na jeho doplňkový (dobrovolný) důchod za měsíc září 2019 se zrušuje na základě článku 263 SFEU v rozsahu, v němž toto rozhodnutí uložilo zvláštní poplatek ve výši 5 % nominální výše doplňkového (dobrovolného) důchodu žalobce, jak byl zaveden výše uvedeným rozhodnutím předsednictva ze dne 10. prosince 2018;
- výše uvedené rozhodnutí přijaté předsednictvem Parlamentu ze dne 10. prosince 2018 se prohlašuje za nepoužitelné na základě článku 277 SFEU v rozsahu, v němž mění článek 76 prováděcích opatření statutu poslanců Evropského parlamentu a konkrétněji v rozsahu, v němž ukládá zvláštní poplatek ve výši 5 % nominální výše doplňkového (dobrovolného) důchodu, na nějž žalobci vznikl nárok od 1. ledna 2019;

— Parlamentu ukládá náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku příslušnosti předsednictva *ratione materiae*.

— Zprvée, rozhodnutí předsednictva ze dne 10. prosince 2018 (dále jen „rozhodnutí předsednictva“) bylo přijato v rozporu se statutem poslanců Evropského parlamentu přijatým rozhodnutím Evropského parlamentu ze dne 28. září 2005, 2005/684/ES, Euratom (Úř. věst. 2005, L 262, s. 1) (dále jen „statut“). Rozhodnutí předsednictva je v rozporu zejména s ustanoveními článku 27 statutu, jenž ukládá zachování „nabytých práv“ a „budoucích nároků“.

— Zadruhé, rozhodnutí předsednictva vytváří daň tím, že ukládá zvláštní poplatek ve výši 5 % nominální výše důchodu, přičemž vytvoření daně nepatří do pravomoci předsednictva podle čl. 223 odst. 2 SFUE.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných náležitostí.

— Zprvée předsednictvu vytýká, že přijalo své rozhodnutí, aniž dodrželo pravidla uložená článkem 223 SFEU.

— Zadruhé je rozhodnutí předsednictva nedostatečně odůvodněno a porušuje tak povinnost poskytnout odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení nabytých práv a budoucích nároků a zásady ochrany legitimního očekávání.

— Zprvée rozhodnutí předsednictva porušuje nabytá práva a budoucí nároky vyplývající jak z obecných zásad, tak ze statutu, jenž výslovně ukládá, aby tato zůstala zachována „v plném rozsahu“ (článek 27).

— Zadruhé rozhodnutí předsednictva porušuje zásadu ochrany legitimního očekávání.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality a zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace.

— Zprvée jsou zásahy do práv žalobce nepřiměřené ve vztahu k cílům sledovaným rozhodnutím předsednictva.

— Zadruhé musí být rozhodnutí předsednictva prohlášeno za neuplatnitelné z důvodu porušení zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty a nestanovení přechodných ustanovení.

— Zprvée rozhodnutí předsednictva porušuje zásadu právní jistoty tím, že nesprávně stanoví retroaktivní účinky.

— Zadruhé rozhodnutí předsednictva porušuje zásadu právní jistoty tím, že opomíná stanovit přechodná ustanovení.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. září 2019 – Trifolio-M a další v. EFSA**(Věc T-675/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/78)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 21.1.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. září 2019 – BigBen Interactive v. EUIPO – natcon7 (nacon)**(Věc T-287/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/79)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 1.7.2019.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. září 2019 – CupoNation v. EUIPO (Cyber Monday)**(Věc T-494/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/80)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Tribunálu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 26.8.2019.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS